

Olimpijski magazin

Decembar, 2024.

Milivoj Dukić, najbolji sportista Crne Gore u 2024. godini

Morski vuk

Krajem oktobra Izborna skupština Crnogorskog olimpijskog komiteta Vam je pružila podršku i povjerenje: dobili ste novi četvorogodišnji mandat za vođenje krovne organizacije nacionalnog sporta. Odakle ćete crpiti inspiraciju i motivaciju za nastavak uspješne priče u COK-u i šta ste odredili kao prioritete u narednom olimpijskom ciklusu?

Inspiraciju za svoj rad crpim iz same suštine olimpizma - težnje ka izvrsnosti, solidarnosti i prijateljstvu. Naši sportisti, njihova posvećenost i želja da dostignu vrhunac svojih mogućnosti, glavni su izvor moje motivacije. Takođe, nevjerovatna podrška koju dobijam od svih organa Crnogorskog olimpijskog komiteta i nacionalnih sportskih saveza daje mi dodatnu snagu da nastavim rad na unaprjeđenju našeg sporta.

U narednom olimpijskom ciklusu prioriteti su jasno definisani. Prvo, želimo unaprijediti sportsku infrastrukturu kroz strateške investicije koje će omogućiti našim sportistima da treniraju u optimalnim uslovima. Drugi prioritet je razvoj mladih talenata, kroz jačanje programa podrške u školama i sportskim klubovima, kako bismo osigurali kontinuitet uspjeha na međunarodnoj sceni. Treći ključni cilj je povećanje rodne ravnopravnosti, kako među sportistima tako i u upravljačkim strukturama. Takođe, značajni napori biće usmjereni ka boljoj promociji sporta kroz

Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta

Neka nas olimpijski duh inspiriše da zajedno radimo na ostvarenju velikih ciljeva

“ Naši sportisti su već heroji, jer predstavljaju našu zemlju na najvećim svjetskim takmičenjima, često trenirajući i pripremajući se u uslovima koji su daleko od idealnih. Međutim, da bi postali superheroji, potrebna im je dodatna podrška, kako od strane COK-a, tako i od države. Naša odgovornost je da im osiguramo najbolje moguće uslove za pripreme, takmičenja i oporavak

organizaciju međunarodnih takmičenja u Crnoj Gori. Želimo da budemo ne samo zemlja učesnica već i domaćin velikih događaja, čime ćemo dodatno promovisati našu zemlju i razvijati sportski turizam. Ovi ciljevi su ambiciozni, ali ostvarivi uz zajednički rad, poštovanje i razumijevanje.

I pored tek povremeno povišenog tona u, nazovimo je, predizbornoj kampanji,

u kojoj je Vaša protivkandidatkinja bila nekadašnja proslavljena rukometašica Katarina Bulatović, utisak je da je COK u procesu izbora predsjednika pokazao

demokratsku zrelost i izbje-gao lomove koji su tako karakteristični za ovo podneblje?

Pa, ne bih baš nazvao ovo predizbornoj kampanjom, ali sa ponosom mogu da kažem da je Crnogorski olimpijski komitet primjer kako jedna sportska organizacija može da sprovede demokratski proces na najvišem nivou. Iako su prije izbora postojale različite vizije i ideje, pokazali smo da se možemo usredsrediti na ono što je važno, a to je želja za napretkom crnogorskog sporta. Ovim smo poslali

snažnu poruku zajedništva, koja je ključna za uspješan rad. I drago mi je da je to prepoznato i od strane članova i članica Izborne skupštine COK-a i da smo izborima očuvali jedinstvo unutar sportskog pokreta. Uprkos svemu onome što je prethodilo Izornoj skupštini, izbjegli smo podjele i konflikte koji često prate izbore, u bilo kojem smislu, u našem regionu. Time smo dokazali da sport može biti primjer za cijelo društvo. Rezultat izbora je pobjeda svih nas koji vjerujemo u misiju i viziju Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Kraj decembra je prilika da se osvrnemo na sportski događaj koji je obilježio 2024. godinu - Olimpijske igre u Parizu. U govoru tokom svečanosti zatvaranja 11. avgusta, Tomas Bah je napravio igru riječi i kazao da su bile senzacionalne (SEINE-sational). Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta podvukao je da su to prve Igre u predviđenoj reformi: mlađe, urbanije, inkluzivnije, održivije; uz to,

prve na kojima je postignuta potpuna rodna ravnopravnost. „Znamo da Olimpijske igre ne mogu da stvore mir. Ipak, mogu da stvore kulturu mira koja je u stanju da inspiriše svijet“, kazao je.

Francuzi su sebi svojstvenim šarmom povezali kulturu, istoriju i sport; izveli olimpijce na pariske ulice i trgove, doveli ih do Versaja, Trokadera, Konkorda, podnožja Ajfelovog tornja, Velike palate. Bile su to elegantne, vedre, optimistične Igre. Kakve utiske ste ponijeli iz Pariza? Šta su to donijele pariske Igre olimpijskom pokretu?

Olimpijske igre u Parizu bile su nezaboravno iskustvo i potvrda snage sporta da inspiriše i povezuje ljude. Organizacija je bila besprekorna, a sama atmosfera u Parizu bila je ispunjena optimizmom i vedrinom. Igre su pokazale kako sport može biti most između različitih kultura, ali i da je dio i istorije i umjetnosti. Svakako, jedna od najupečatljivijih karakteristika ovih Igara bila je inkluzivnost i posvećenost održivosti. Ovo su bile

→ prve Igre sa potpunom rodnom ravnopravnošću, što je ogroman korak za olimpijski pokret. Takođe, urbanizacija sportova privukla je mlađu publiku, što je ključno za budućnost olimpizma.

Pariz je postavio standarde za buduće Igre, ne samo u organizacionom smislu već i u načinu na koji su Igre inspirisale ljude širom svijeta. Olimpijski duh se osjetio u svakom kutku grada, a igra riječi predsjednika Baha („Seine-sational“), koju ste pomenuli, savršeno sumira sve ono što su ove Igre predstavljale.

Naš olimpijski tim u Parizu činilo je 19 sportista. Više puta smo nakon njihovih nastupa slušali da im je učešćem na Igrama ispunjen san. San nacije o drugoj olimpijskoj medalji je, ipak, odgođen, makar do Los Anđelesa. Možete li nam dati rezime učešća naših olimpijaca u Gradu svjetlosti? Šta smatrate mjerom njihovog (ne) uspjeha? Na čemu bazirate optimizam da će naš olimpijski tim u Los Anđelesu biti brojniji?

Naš tim pokazao je izuzetnu posvećenost i hrabrost, predstavljajući Crnu Goru na najvećoj sportskoj sceni. Svaki nastup bio je važan korak u njihovim karijerama i značajno iskustvo za budućnost. Svi oni su ostvarili svoje snove učestvovanjem na Igrama, što je samo po sebi veliki uspjeh.

Naša strategija za budućnost bazira se na ulaganju u pripremne programe, razvoj mladih talenata i bolju međusektorsku saradnju. Smatramo da ćemo u Los Anđelesu imati brojniji tim, s obzirom na napore koje ulažemo u proširenje baza sportista u različitim disciplinama.

Optimizam za budućnost temelji se i na podršci države kroz uspostavljanje Fonda za sport, kao i na poboljšanim uslovima za treniranje. Očekujem da će naši sportisti u Los Anđelesu ne samo biti brojniji već i konkurentniji, spremni da se bore za najviša odličja.

U nekoliko navrata u javnim istupima prije Pariza, imali ste realan pristup i govorili da su svi naši olimpijci - heroji. Time i pokušali da utičete na njihovu percepciju u javnosti. Šta može da uradi COK i šta radi da im omogući da budu i superheroji, a šta je ono što mora da učini država? Da podsjetimo da je najavljeno formiranje Fonda za sport, a da izmjene Zakona o igrama na sreću predviđaju dodatna novčana sredstva koja će biti ulagana u sport.

Kada je u pitanju Fond za razvoj sporta i sredstva od igara na sreću, to je još u formi ideje i prijedloga i da bi ti prijedlozi postali realnost, potrebni su rad i izmjene seta crnogorskih zakona, a na tome ćemo, zajedno sa Ministarstvom sporta i mladih, raditi u narednom periodu.

Naši sportisti su već heroji, jer predstavljaju našu zemlju na najvećim svjetskim takmičenjima, često trenirajući i pripremajući se u uslovima koji su daleko od idealnih. Međutim, da bi postali superheroji, potrebna im je dodatna podrška, kako od strane COK-a, tako i od države. Naša odgovornost je da im osiguramo najbolje moguće uslove za pripreme, takmičenja i oporavak.

COK radi na brojnim projektima kako bi unaprijedio status sportista. Kroz programe edukacije, međunarodne saradnje i finansijske podrške,

trudimo se da im obezbijedimo što kvalitetnije uslove.

Važno je i mijenjati percepciju sportista u javnosti, ističući njihove uspjehe i žrtve koje podnose za reprezentaciju. Kroz medijske kampanje, kao i kroz rad sa školama i zajednicama, možemo inspirisati mlade da ih vide kao uzore i superheroje.

Zadržaćemo se još malo na Parizu, koji je, iz ugla crnogorskog paraolimpijskog sporta, osvijetlio Filip Radović, osvajanjem bronzane medalje, svoje druge na Parolimpijskim igrama. Nedavno ste rekli da bi on mogao da bude uzor svim crnogorskim sportistima.

U to i duboko vjerujem. Filip Radović je simbol upornosti i istrajnosti. Njegova bronzana medalja na Parolimpijskim igrama u Parizu nije samo sportski uspjeh već i inspiracija za sve nas. On pokazuje da prepreke postoje samo ako ih sami postavimo i da uz trud i rad ništa nije nemoguće, što je ključno za razvoj inkluzivnog sporta. Njegovi rezultati su, svakako, motivacija za buduće generacije paraolimpijaca.

Krajem septembra, COK je u Budvi ugostio 44. seminar Evropskih olimpijskih komiteta, što je još jedna potvrda glasa i povjerenja koji uživa u olimpijskoj porodici. Organizacija 44. seminara Evropskih olimpijskih komiteta u Budvi bila je velika čast za Crnogorski olimpijski komitet. Ovaj događaj potvrđuje povjerenje koje uživamo na međunarodnom nivou i našu sposobnost da budemo pouzdan partner u organizaciji velikih događaja. Seminar je bio prilika da pokažemo našu gostoljubivost i profesionalizam. Seminar je okupio preko

200 učesnika iz cijele Evrope, pružajući platformu za razmjenu ideja i iskustava. Fokus je bio na modernizaciji olimpijskog pokreta, rodnoj ravnopravnosti i promociji mladih talenata. Naš doprinos tim diskusijama dodatno je ojačao poziciju Crne Gore u olimpijskoj porodici.

Ovakvi događaji imaju dugoročne koristi ne samo za sport već i za promociju Crne Gore kao turističke i sportske destinacije. Ovo je bio još jedan korak ka ostvarenju našeg cilja da postanemo lider u organizaciji sportskih događaja u regionu.

Za kraj, koja bi bila Vaša novogodišnja poruka i želja za crnogorsku sportsku porodicu u 2025. godini?

Moja novogodišnja želja za cijelu sportsku porodicu Crne Gore je da 2025. godina bude ispunjena zdravljem, uspjesima i zajedništvom. Neka nas olimpijski duh solidarnosti, prijateljstva i izvrsnosti inspiriše da zajedno radimo na ostvarenju velikih ciljeva.

Želim da svi sportisti nastave da slijede svoje snove i da se suoče s izazovima sa hrabrošću i odlučnošću. Njihovi uspjesi su inspiracija za sve nas, a naša dužnost je da im pružimo svu potrebnu podršku. Takođe, želim da vidimo još veću uključenost mladih u sport i promociju zdravog načina života. Svim sportistima, sportskim radnicima, trenerima i ljubiteljima sporta želim srećnu Novu godinu, ispunjenu ličnim i profesionalnim uspjesima. Neka zajednički rad i predanost ostanu naše najjače oružje u izgradnji bolje budućnosti za crnogorski sport.

RUN # TRAIN # BALANCE # POWER

U tradicionalnom izboru Crnogorskog olimpijskog komiteta jedriličar Milivoj Dukić proglašen za najboljeg sportistu naše države

Dugo sam radio za ovaj momenat

Milivoj Dukić najbolji je sportista Crne Gore u tradicionalnom izboru Crnogorskog olimpijskog komiteta. Zahvaljujući Dukiću još od Londona 2012. godine počeli smo da se upoznajemo sa jedriličarstvom. Sportom koji je za mnoge od nas, naročito iz kontinentalnog dijela Crne Gore, djelovao egzotično. Usvajali smo nove termine, poput „regata“, „medal race“, odnosno trka za medalje, „klasa Laser“... Naučili da je cilj da imate što manje bodova, kao i da jedriličarstvo može biti uzbudljivo kao da pratite auto-moto trku. Ljetos je u Parizu, preciznije, u Marseju u kome se takmičio, postao prvi crnogorski olimpijac u individualnim sportovima sa četiri učešća na Igrama. Iz nastupa u nastup je rastao - u Londonu je bio 30, u Riju 29, u Tokiju 17. A u tome je suština sporta, zar ne - biti bolji od jučerašnjeg sebe. Početkom avgusta u Marseju, sa nestrpljenjem smo pratili šta će uraditi. Nije zatajio. Iz regate u regatu je dizao formu, peo se na ljestvici, i nakon četvrtog dana bio 14. Nažalost, zbog nedostatka vjetera, otkazane su deveta i deseta trka, taman kada je izgledalo da mu neće izmaći plasman u Top 10 i plovidba za medalju. Poželimo mu da ga dobar vjetar pogura do Kalifornije i da mu se 2028. godine tamo ispuni san. Procedura izbora je ostala ista kao i prethodnih godina. Nacionalni sportski savezi

Samo zajedničkim snagama možemo da ostvarimo viziju

- Naš cilj je jasan: želimo da izgradimo osnove koja će služiti svim generacijama sportista, pružimo podršku trenerima koji oblikuju talente i omogućimo svakom djetetu u Crnoj Gori da sanja velike snove i da ih ostvari. Ovo nije zadatak jednog pojedinca ili jedne organizacije. Ovo je zajedničko putovanje. Crnogorski olimpijski komitet, Vlada Crne Gore, Ministarstvo sporta i mladih, nacionalni sportski savezi, naši sponzori i svi koji su ovdje danas, samo zajedničkim snagama mogu ostvariti našu viziju. Viziju sporta koji ne samo da stvara šampione i šampionke, već i gradi bolje ljude i snažnije zajednice - istakao je Simonović.

predlagali su kandidate za nagrade. Upravni odbor COK-a, na osnovu rezultata, u skladu sa pravilima i kriterijumima, izabrao je najboljeg sportistu u Crnoj Gori u 2024. godini, najbolje mlade sportiste, kao i nacionalne selekcije, a tu je i posebno priznanje za sportski podvig godine.

SNAGA MLADOSTI

Najbolja mlada sportistkinja Crne Gore je Jovana Damjanović članica Karate kluba Omladinac - evropska juniorska prvakinja i bronzana sa Svjetskog prvenstva, jedna je od dvije nagrađene u konkurenciji mladih sportistkinja. Nagradu za najbolju mladu sportistkinju dobila je Jelena Vukčević članica Ženskog rukometnog kluba Budućnost. Krajem oktobra sportski dnevnik iz Budimpešte „Nemzeti sport“ objavio je

listu 15 najtalentovanijih rukometašica svijeta. Na sedmoj poziciji našla se naša Jelena. Laskavo priznanje je zavrijedila igrara u klubu, juniorskoj i seniorskoj reprezentaciji. U Ligi šampiona, ove sezone je najefikasnija igračica Budućnosti. Najbolji mladi sportista Crne Gore je Srđan Janović, član Vaterpolo kluba Primorac. Bio je najbolji igrač Evropskog juniorskog prvenstva, na kome su „ajkule“ zaslužile srebro, a bio je i član bronzanog tima sa Svjetskog juniorskog šampionata. Društvo vaterpolisti na mjestu najboljeg mladog sportiste pravio je Viktor Dukić, član Kik-boks kluba Rad iz Podgorice. Krajem avgusta na Svjetskom prvenstvu održanom u Budimpešti, u dominantnom stilu uspeo se na tron u konkurenciji boraca preko 91 kilogra-

ma. Tokom 2024. godine, pojavio se na još pet takmičenja. Najbolji ženski nacionalni tim je Rukometna reprezentacija Crne Gore. Zna se zbog koga već dugi niz godina sa nestrpljenjem iščekujemo sportski decembar. Znamo ko će nas ugrijati, ko će nas hraniti adrenalinom, ali i zbog koga ćemo gubiti živce. Više od svega, znamo ko nas nikada neće izneveriti odnosom prema dresu sa dvoglavim orlom na grudima, prema rivalicama i prema igri. Pogađate - „lattice“. Vijugav je put kojim su prošle u 2024. godini. Tokom prethodnih deceniju i po su nas razmazile, toliko da često zanemarujemo realnost i podrazumijevamo da je u većini mečeva dovoljno da izađu na parket i pobjeda je tu; da su uvijek kandidatkinje za medalju. A onda, čujemo podatak da

170.000 Francuskinja i 90.000 Norvežanki igraju rukomet, da Danska ima gotovo 50.000 registrovanih rukometašica, i za tren se otrijeznimo. „Lattice“ su naše čudo. Klasa koja nadjačava objektivne hendikepe. Poslije tri uzastopna učešća, ove godine su propustile nastup na Olimpijskim igrama. Na Evropskom prvenstvu, posebno emotivnom zbog oproštaja dvije velikanke, Milene Raičević i Marine Rajčić, igrama su pokazale da ostaju naša nada za Los Angeles 2028. godine. Pamtimo šta je po okončanju turnira rekla nova selektorka Suzana Lazović: da se i ranije dešavalo da dođe to neko 7. ili 8. mjesto - ovog puta je bilo osmo - prije osvajanja medalje. Pamtimo i držimo je za riječ. Rukometna reprezentacija je po 13. put najbolji ženski nacionalni tim u Crnoj Gori.

Najbolji muški nacionalni tim je Vaterpolo reprezentacija Crne Gore. Saglasimo se da suština sporta ne može stati sva u brojkama. Ipak, brojke su te koje opredjeljuju ishod meča, takmičenja; brojke sumiraju nečiji kvalitet i vrijednost sportskog ostvarenja. Od decembra 2007. godine, kada je prvi put od obnove nezavisnosti održana svečanost ovog tipa, do danas, 10 puta je za najbolju nacionalnu selekciju birana vaterpolo reprezentacija. Od 15 trofeja za najboljeg sportistu

godine, četiri su pripala vaterpolistima. Dobro poznati početak pjesme navijača crnogorske reprezentacije je „Ti si naša prva ljubav.“ Vaterpolo je - da ne zamjere ostali - naša prva sportska ljubav. U ovoj godini, koja je im je donijela inflaciju velikih takmičenja, „ajkule“ su imale dobrih i manje dobrih dana. I kada im nije išlo onako kako su željeli i kako smo željeli, iz baze na su mogli da izađu uzdignuta čela, znajući koliko su dali za uspjeh. Na Olimpijskim igrama - na kojima su se pojavili pe-

ti uzastopni put - bili su deveti, na Svjetskom prvenstvu osmi, a na Evropskom šesti. Vjerujemo da će, sa dobro postavljenom osnovom, nakupljen iskustvom i talentom, ovaj mladi tim u novom olimpijskom ciklusu vratiti crnogorski vaterpolo tamo gdje mu je po tradiciji, darovitosti i strasti, i mjesto - na postolja, u društvu osvajača medalja.

GODINA IZAZOVA I DOSTIGNUĆA

- U ime Crnogorskog olimpijskog komiteta, želim da

vam poželim dobrodošlicu na tradicionalnu i posebnu ceremoniju, kojom odajemo priznanje najboljim sportistima, sportistkinjama i nacionalnim selekcijama Crne Gore. Ovaj događaj je mnogo više od formalnog čina. On je priznanje rada, truda i odricanja koje stoji iza svakog uspjeha. Dragi sportisti, znamo da je svaki vaš rezultat, rezultat hiljada sati treninga, nebrojenih prepreka koje ste savladali i volje da date najbolje od sebe - ne samo radi sopstvenog uspjeha, već i

želje da na najbolji način predstavite svoju zemlju. Iza nas je godina ispunjena velikim trudom, ogromnom predanošću i, što je najvažnije, velikom nadom i očekivanjem. Ova godina bila je prepuna izazova, ali i dostignuća. Svjedočili smo kako naši sportisti i sportistkinje i naši nacionalni timovi prevazilaze prepreke i pokazuju snagu zajedništva i viteškog duha, osobina koje definišu Crnu Goru i crnogorski narod. Naši sportisti i sportistkinje su nosili crnogorsku

zastavu širom svijeta, ponosno predstavljajući našu zemlju na najvećim takmičenjima. Najznačajniji događaj u ovoj godini su, svakako, Olimpijske igre u Parizu, koje su nam pokazale da Crna Gora ima veliko srce i snažan sportski duh. Ali, ono što je posebno značajno je timski rad koji stoji iza svakog uspjeha. Kao što sam rekao, iza svakog vašeg uspjeha su odricanja i disciplina, koja nijesu samo dio vaših svakodnevnica, već i svakodnevnica vaših trenera, porodica i cijelih timova

podrške. Dragi sportisti, vaši treneri su vaši vodiči, vaša porodica je vaša najjača podrška, a savezi, partneri i sponzori su vaša osnova. Svima njima dugujemo duboku zahvalnost jer bez zajedništva i timskog rada, nema ni dobrih rezultata. Posebno želim da zahvalim Vladi Crne Gore, a naročito Ministarstvu sporta i mladih, na kontinuiranoj podršci razvoju sporta. Vaša vjera u sport kao temelj zajednice i društvenog napretka ključ je našeg uspjeha i osnova za budući razvoj. Da-

nas slavimo ne samo ono što ste postigli, već i ono što nas čeka u budućnosti. Pred nama su izazovi, ali i velike prilike. Moramo da još snažnije ulažemo u sport, a pogotovu u sportsku infrastrukturu. Moramo da osiguramo još bolje uslove za sve sportiste i pružimo podršku našim najmlađima. Samo zajedničkim naporima možemo stvarati sistem koji će omogućiti svakome, bez obzira na godine, pol, mjesto rođenja ili materijalne okolnosti, da se bavi sportom i ostvari svoje snove.

ve. Naš cilj je jasan: želimo da izgradimo osnove koja će služiti svim generacijama sportista, pružimo podršku trenerima koji oblikuju talente i omogućimo svakom djetetu u Crnoj Gori da sanja velike snove i da ih ostvari. Ovo nije zadatak jednog pojedinca ili jedne organizacije. Ovo je zajedničko putovanje. Crnogorski olimpijski komitet, Vlada Crne Gore, Ministarstvo sporta i mladih, nacionalni sportski savezi, naši sponzori i svi koji su ovdje danas, samo zajedničkim snagama mogu ostvariti našu viziju. Viziju sporta koji ne samo da stvara šampione i šampionke, već i gradi bolje ljude i snažnije zajednice. Dragi sportisti, vi ste naš ponos i kakva god da je rezultatska godina naš najbolji proizvod sa kojim se pojavljujemo na svjetskoj pozornici. Nosite zastavu naše zemlje sa čašću, dostojanstvom i hrabrošću. Pokazujete da granice ne postoje kada vjerujete u sebe i u ono što radite. Inspirirate nas i podsjećate na ono što je moguće uz trud, rad i posvećenost. Dame i gospodo, hvala vam što ste dio ove zajednice, dio ovog sna o jačoj i uspješnijoj Crnoj Gori. Nastavimo da radimo zajedno na svijetlijoj budućnosti, kako bismo učinili naš sport izvorom ponosa, inspiracije i zajedništva. Neka ovaj dan bude proslava svih dostignuća i početak svega što nas tek čeka. Čestitam svim dobitnicima priznanja i želim vam još mnogo uspjeha na putu koji je pred vama. Želim svim građankama i građanima Crne Gore srećnu 2025. godinu, želim srećne i vesele božićne praznike, onima koji slave. Našim sportistima i sportiskinjama, da u njoj ostvarite sve zacrtane ciljeve, za vaše dobro, i dobro i na radost svih nas koji vas volimo i bodrimo - kazao je Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta.

DOBRI USLOVI ZA SPORTISTE

Ministar sporta i mladih Dragoslav Šćekić kazao je da je

počastvovan da govori na svečanosti proglašenja najboljih sportista u Crnoj Gori i pred cjelokupnom crnogorskom sportskoj javnosti o saradnji Ministarstva sporta i mladih i Crnogorskog olimpijskog komiteta.

- Ali i o zajedničkim planovima koje, nadam se, uz pomoć svih relevantnih činilaca u našoj državi želimo da sprovedemo u djelo kako bi našim sportistima obezbijedili uslove koji bi omogućili da što bolje svoj talenat i rad pretvore u rezultate koji bi našoj državi donosili sportsku slavu. Ministarstvo sporta i mladih Crne Gore zajedno za COK-om je u prethodnom periodu pokrenulo, ali i realizovalo mnoge zajeničke planove i akcije. Ministarstvo sporta i mladih ispraća sportsku godinu u kojoj su nas naši sportisti istina uglavnom opravdali očekivanja, ali i sa puno nadanja ulazi u novi, ne samo sportski, već i kalendarski period od kojeg očekujemo znatno više. Prevashodno želim da naglasim da ćemo zajedno sa zainteresovanom sportskom javnošću raditi na realizaciji strategije razvoja sporta i na izmjenama i dopunama zakona o sportu.

Iskoristiću priliku da snažno iskažem namjeru da ćemo u periodu pred nama pojačati napore u realizaciji planova izgradnje sportske infrastrukture u našoj zemlji jer crnogorskim sportistima trebaju igrališta, dvorane, bazeni. Nama treba Olimpijska kuća kao dom svih nas koji smo u

sportu i vezani za sport. Treba nam atletski stadion i nećemo štedeti napore da ga u dogledno vrijeme izgradimo, ali i nacionalni stadion i Muzej sporta u kojem imamo šta da smjestimo iz naše sportske istorije. Ovo možemo samo slogom i razumijevanjem, stručnim radom i dobrom in-

frastrukturu pomoći našim mladima da se bave sportom i lakše donose odluke i grade sportsku i životnu budućnost. - Ovom prilikom bih se zahvalio kolegi ministru Vukoviću na bezrezervnoj podršci. Moram naglasiti i veliko razumijevanje sportista, čelnika sportskih organizacija, a po-

MILATOVIĆ: Neka vam ova priznanja budu podstrek na putu uspjeha, da nastavite još hrabrije, posvećenije i odlučnije da se borite

Svečanoj ceremoniji dodjele nagrada prisustvovao je **Jakov Milatović**, predsjednik Crne Gore.

- Velika mi je čast i zadovoljstvo što sam ovdje sa vama i što mogu da vam u ime građanki i građana Crne Gore čestitam za izvanredne sportske rezultate koje ste ostvarili u ovoj godini. Uručujući priznanja najboljima danas proslavljamo izuzetnost i ostvarene vrhunske sportske rezultate u godini za nama. Ova svečanost, osim što je prilika da odamo priznanje najboljima među vama, prilika je da se podsjetimo koliko su sport i sportski uspjesi važan dio našeg društva. Jer, naša država, iako mala, u svijetu je prepoznata kao veliki rasadnik sportskih talenata. Sport je mnogo više od igre, a upravo vi, dragi sportisti, to najbolje znate. On je simbol ljudske snage, duha i težnje ka savršenstvu - kazao je Milatović. Na sportskom terenu nema prečica.

- Svaka pobjeda, rekord i medalja, rezultat su neumornog rada, discipline i upornosti. Sportisti sve nas uče kako se nositi sa izazovima. Kako ustati nakon pada i teških trenutaka. Ali, kako i uporno težiti cilju koji se ponekad čini nedostižan. Svjesni ste da iza vaših uspjeha stoje dani i godine treninga, odricanja i poštovanja. Znoj, bol i umor, koje ste osjetili na putu do uspjeha odraz su vaše snage i volje bez čega svi rezultati ne bi bili mogući. Vaši uspjesi su, takođe,

dokaz da trud uvijek pronađe put do nagrade. I vaše zalaganje je potvrda da svaki napor ima smisao i da je svaki san ostvariv ako se dovoljno vjeruje i radi na njemu. I zato su upravo sportisti naši najbolji ambasadori. Zato kada izadete na borilišta ili stanete na pobjeničko postolje, ogrnuti bojama crnogorske zastave, znajte da vaša borba i medalja nije samo vaša, već i svih onih koji u vama vide uzor i koji vas srcem i ponosom prate. Milatović je spomenuo i one čiji se rad često ne vidi, ali su neizostavan dio svakog sportskog uspjeha.

- To su treneri, porodice, prijatelji, sportski savezi i institucije. I ovo je njihov trenutak jer je svaki vaš korak ka pobjedi bio pra-

ćen njihovom ljubavlju, podrškom i brigom. Ne smijemo da zaboravimo da je svaka godina prilika za nove izazove. Zato sa ovog mjesta pozivam donosioce odluka da nastave sa ulaganjem u sport, u sportsku infrastrukturu, da pruže još snažniju podršku crnogorskim sportskim talentima, kako bi mladi imali bolje i pristupačnije uslove da razvijaju svoje vještine i ostvaruju vrhunske rezultate, donoseći radost svima nama i cijeloj Crnoj Gori. Neka vam ova priznanja budu podstrek na putu uspjeha, da nastavite još hrabrije, posvećenije i odlučnije da se borite. I znajte da ćemo vas pratiti, bodriti i vjerovati u vas. Živio crnogorski sport i živjela nam Crna Gora.

sebeno saradnju sa gospodinom Dušanom Simonovićem i koristim ovu priliku da mu čestitam na reizboru na mjestu predsjednika COK-a.

Šćekić je kazao da su vrata Ministarstva otvorena i poželio srećne nastupajuće praznike i mnogo uspjeha u narednoj godini.

NEKASANI DALJETRAJE

Najbolji sportista Crne Gore Milivoj Dukić kazao je da je od porodice krenula priča, a najveća podrška su majka, supruga i sin.

- Velika je čast biti ovdje sa vama. Nagrada je veliki motiv koju sam odlukom Upravnog odbora zaslužio za sve rezultate postignute svih ovih godina, posebno ove na Olimpijskim igrama u Parizu. Eto, izmakle su te dvije trke posljednjeg dana, ali se nadam da će san i dalje da traje - bar do Los Angelesa 2028. godine. Zaista bih želio svima da se zahvalim. Moja majka je tu, supruga, sin - od njih je sve počelo, cijela ova priča. Od njih sam imao veliku podršku. Sjećam se svojih početaka - izrazito teških. Supruga je ruku pružila kada je bilo najpotrebnije. Mučili smo zajedničke bitke i dobijali ih. Zajedno smo sazrijevali u cijelom procesu i - evo zajedno se radujemo nagradi. Nadam se da ćemo se zajedno i u budućnosti radovati. Zahvalio bih se matičnom klubu „Jugole Grakalić“ zbog podrške u sportskom i u svakom drugom smislu kada je to bilo najpotrebnije. Takođe, i Jedriličarskom savezu, predsjedniku Vukčeviću, selektoru Klakoru koji su zajedno, na svojim frontovima, vodili bitke kao što sam ja vodio na moru. I Ministarstvu sporta čija se podrška povećava svih ovih godina. I nadam se da će da doživi još jednu dodatnu kolmunaciju sa još boljim rezultatom na OI u LA. Zahvalnost Crnogorskom olimpijskom komitetu i nadam se da će takva saradnja i podrška

ka da se nastavi u narednom periodu. Za kraj bih čestitao mojim kolegama i poželio sve najbolje u budućem ciklusu i da delegacija bude još brojnija na narednim Igrama. I osvojimo neku od medalja i da ne bude post tako dugačak. Čeu stitao bih i našim rukometarima. Mislim da će se stanje u sportu i društvu stabilizovati i da ćemo svi zajedno krenuti punom snagom prema naprijed - poručio je Dukić.

U ime rukometne reprezentacije, prestižno priznanje primila je kapitenka Milena Raičević, koja se upravo na posljednjem EP i oprostila od aktivnog bavljenja sportom. - Postoji tuga jer sam napustila ono što najviše volim, a rukomet je moja ljubav i strast. Ali, idem srećna i ponosna, jer su sada tu druge stvari kojima želim da se posvetim. Od prvog do posljednjeg dana dala sam sebe i zahvalna sam što sam imala priliku da uživam, predstavljam svoju zemlju i osjetim ovakvu emociju. Ponosna sam na sve što smo uradili sa reprezentacijom. Ponosna sam na moje saigračice. Istina, bilo je uspona, padova, dobrih rezultata, ali smo uvijek bili ekipa. Smatram da svaka od nas - „lavica“ zaslužuje da bude dio crnogorskog sporta. Jer, znanje koje smo stekli može mo da prenesemo i na mlade

kategorije, što je i potrebno našem rukometu - poručila je Raičević.

Petar Tešanović, u ime vaterpolo reprezentacije Crne Gore, primio je prestižno priznanje. „Ajkulama“ je 10. put pripala nagrada.

- Lijepa nagrada, s obzirom na to koliko kvalitetnih reprezentacija posjeduje Crna Gora, prije svega u muškom sportu. Potrudimo se u budućnosti tako da ostane - poručio je kapiten. Početkom januara naš tim će

sa novim selektorom Dejanom Savićem krenuti u priču oko Svjetskog kupa.

- Već smo počeli pripreme sa novom selektorom i sa velikom energijom i entuzijazmom. Optimista sam. Već smo kvalifikovani na finalni turnir jer smo domaćini, a za nas je bitan jer moramo biti u top tri selekcije koje se još nijesu plasirale na SP. To nam je cilj i zato smo više skoncentrisani na bazni dio priprema i na to da se igrači upoznaju sa selektorom i selektor sa igračima.

Sportski podvig godine

Prije 45 godina, u maju 1979, u Kelnu, Crna Gora je prvi put dobila bokera sa kontinentalnim odličjem - Miodrag Perunović je na Evropskom prvenstvu osvojio zlato. Dvije godine kasnije, u finskom Tampereu oko vrata mu se našlo srebro. Nastupila je pauza duga deceniju, koju je prekinuo Beranac Vukašin Dobrašinović, koji se iz Geteborga 1991. godine vratio sa evropskom bronzom. Na ulasku u 21. vijek, još jednom je Tampere bio taličan našem boksu: Budvanin Nikola Sjekloća i

Nikšićanin Milorad Gajović okitili su se bronzanim medaljama. Uslijedilo je - zatišje. Boks je kod nas polako gubio primat u bori-lackim sportovima, kako po rezultatima, interesovanju šire publike, tako i po broju onih koji se bave njim. Stvari su počele da se iz korijena mijenjaju i preokreću prije nekoliko godina. Nova energija i renesansa „plemenite vještine“ najavljena je uspjesima u mlađim kategorijama. Prije dvije godine, Bojana Gojković i Tamara Radunović su ispisale istoriju osvajanjem

evropskih medalja. A onda, stigao je april u Beogradu, koji ćemo nositi u mislima zbog završetka posta koji je trajao 24 godine - prvo odličje sa Evropskog prvenstva za crnogorski muški boks u nezavisnoj državi donio je Tomislav Đinović. Prije samo nekoliko dana, dobijajući priznanje za najboljeg sportistu Podgorice, 20-godišnji član Bokserskog kluba Zlatičanin je kazao da mu je cilj medalja na Olimpijskim igrama 2028. godine. Neka mu nagrada koju će dobiti od COK-a - za sportski podvig godine - osvijetli put do Los Angelesa.

MILIVOJ DUKIĆ, najbolji sportista u 2024. godini u izboru Crnogorskog olimpijskog komiteta

Vidimo se u Los Anđelesu

Priznanje za najboljeg sportistu Crne Gore u 2024. godini, koje mu je uručeno 26. decembra u Vili Gorica, **Milivoj Dukić** nije doživio kao nagradu samo za 14. mjesto na Olimpijskim igrama, što mu je najbolji plasman u četiri ušesća na najvećoj smotri, ili isključivo kao pojedinačnu. Za 31-godišnjeg Novljanina, jedrilčara koji godinama prkosi mnogim vjetrovima kako bi iz male Crne Gore bio konkurentan na velikoj sceni, pehar Crnogorskog olimpijskog komiteta predstavlja krunu svega što je prošao i uradio – zajedno sa cijelom jedrilčarskom zajednicom. - Ovo je veliki uspjeh, ne samo moj, već i Crnogorskog jedrilčarskog saveza, svih ljudi koji rade u njemu.

Nema nas mnogo, ali svi ti ljudi imaju veliki entuzijazam i svi imamo isti cilj. Kao što sam ponosan na svoj uspjeh, tako sam i na njih. Ova misija ima pozitivnu priču, prošli smo sve te uspone i padove proteklih godina dok nijesmo došli do ovakvih rezultata i čestitam im na tome – rekao je Dukić, koji je zajedno sa teniserkom **Dankom Kovinić** nosio crnogorsku zastavu na otvaranju Ol 2024. Stabilnost i snagu koju ima u sportu crpi iz harmonije kod kuće. - Porodica je, naravno, neizostavan dio ove priče. Zvuči kao kliše, ali bez svih njih – ljudi u Jedrilčarskom savezu i porodice, bez velikog rada i bez entuzijazma da dijelimo istu viziju, ovo ne bi bilo moguće. Ovo je potvrda kvalitetnog rada svih ovih godina i samo može da posluži, a nadam se da

hoće, kao dobra potpora i lijepa priča za buduće izazove – istakao je Dukić. Mićo je vrata Pariza, odnosno Marseja gdje se održavao olimpijski turnir u jedrenju, otvorio u Adeleju u januaru, kada je zauzeo 21. mjesto na šampionatu svijeta. U Francuskoj je ostvario najbolji plasman na Ol – bio je 14, nakon 17. pozicije u Tokiju prije tri ljeta, 29. mjesta u Rio de Žaneiru 2016. godine i 30. u Londonu 2012. Sve bi, možda, bilo još bolje da posljednje dvije regate u Marseju nijesu otkazane zbog loših vremenskih uslova. Dukić je tako ostao bez šanse da uđe u Top10 i nastavi borbu za medalju. - Ono što je najbitnije je da sam uspio da kompletiram, gledajući plasman po nacijama, identičan rezultat na Svjetskom prvenstvu i Olimpijskim igrama, što je potvrda teškog i kvalitetnog rada u cijelom ciklusu. Zadovoljan sam

što sam držao konstantu tokom posljednje dvije godine, počev od prvih kvalifikacija do Olimpijskih igara – naveo je Dukić. - Uvijek postoji neki žal oko toga da li je moglo bolje, ali sport je takav da stvari mogu otići u oba smjera. Da su vremenski uslovi bili drugačiji stvari su mogli da izgledaju mnogo bolje, ali mogli su da odu i na lošiju stranu. U principu, mogu da budem ponosan na sebe i na sve ljude oko mene, i nadam se da će se ova priča nastaviti do Los Anđelesa 2028. gdje ću svakako nastaviti svoju misiju – kazao je Dukić. Spektakl u Gradu anđela je i blizu i daleko, a djelovalo je da sjajni Novljanin neće ni razmišljati o kompletiranju svojih pet olimpijskih krugova jer je uoči Pariza najavljivao mogući kraj karijere. Ipak, ljubav prema jedrenju i takmičarska strast su presudili – punim srcem, plućima i jedrima krčiće put

ka vodama Sjedinjenih Američkih Država. - Cijeli ovaj process vrlo je složen i težak. Nije jednostavno putovati po svijetu, baviti se ovim. Možda to nekome izgleda drugačije. Ipak, ovo za mene definitivno jeste kao san i o svemu ovome sam maštao kao mlad. Sanjao sam o podvizima, putovanjima na prestižna svjetska takmičenja, ali vrlo je teško – navodi Milivoj. - Dolazim iz male zemlje sa vrlo skromnim uslovima i sve to je pomalo nezahvalno. Period poslije Olimpijskih igara i odmor koji sam imao iskoristio sam da razgovaram sa ljudima oko sebe, da rekapituliram sve i razbistrim misli. Da vidimo što možemo da napra-

vimo... Sport ne smije da bude monoton, morate da idete naprijed, da podižete ljestvicu uvijek. Sav trud koji ulažem polazi mi za rukom i mogu samo da se nadam da će tako da se nastaviti, što nije jednostavno i nije nešto što je dato. Svako, nadamo se novim lijepim vijestima i izazovima – zaključio je Milivoj Dukić, najbolji sportista Crne Gore u 2024. godini.

Jovana Damjanović i Jelena Vukčević najbolje mlade sportistkinje, Srđan Janović i Viktor Dukić najbolji mladi sportisti u 2024.

Biseri na tatamiju, terenu, u vodi i ringu

Crnogorski sport ima blistavu budućnost, nagovijestila je to i 2024. godina.

U izboru Crnogorskog olimpijskog komiteta, za najbolje mlade sportistkinje izabrane su karatistkinja **Jovana Damjanović** i rukometašica **Jelena Vukčević**, a za najbolje mlade sportiste vaterpolista **Srđan Janović** i kik bokser **Viktor Dukić**.

Dvoje sportista iz Herceg Novog našlo se među dobitnicima priznanja na svečanosti u Vili „Gorica“ 26. decembra – uz najboljeg sportistu u 2024, jedrilčara **Milivoja Dukića**, među odabranima je bila i Damjanović, Novljanka koja je članica podgoričkog Omladinca.

Karate je počela da trenira s osam godina i, kako kaže, odmah je znala da je tatami njena budućnost. Njene kvalitete upoznao je i svijet – Jovana je evropska juniorska prvakinja i bronzana sa Svjetskog prvenstva.

Najbolje od nje, ipak, vjerujemo da tek dolazi...

Isto važi i za drugu dobitnicu nagrade za najbolju mladu sportistkinju. Jelena Vukčević se već dokazuje i na seniorskom nivou. Nije više novo lice u rukometnoj Ligi šampiona, a kako bez straha preuzima odgovornost u plavo-bijelom dresu, tako radi i u reprezentaciji. Kad je „gusto“, ima petlju da izvede sedmerac. I ne samo to...

Najefikasnija je igračica Budućnosti ove sezone u Ligi šampiona – na osam mečeva dala je 42 pogotka. Sa 74 gola bila je najbolji strijelac Svjetskog juniorskog prvenstva koje je održano u junu u Sjevernoj Makedoniji, da bi nedavno odigrala svoje prve mečeve na Evropskom seni-

orskom šampionatu.

U decembru prošle godine debitovala je na najvećoj seniorskoj sceni kao dio tima „lavica“ koji je nastupao na šampionatu planete.

- Lijep kraj godine. Iskreno, nijesam očekivala, ali je i najljepše kad se desi nešto što ne očekuješ. Ovu godinu smatram veoma uspješnom što se tiče kluba i reprezentacije. Drago mi je zbog ove nagrade, veoma sam ponosna,

predstavlja ogroman podstrek i veliku motivaciju za sve što slijedi, a naravno donosi i veliku odgovornost – kazala je Vukčević.

Nije zaboravila doprinosa saigračica.

- Rukomet je kolektivni sport i ne bi bilo nijednog pojedinačnog priznanja da nema doprinosa cijelog tima. Posebnu zahvalnost dugujem saigračicama i stručnom štabu u klubu i reprezentaciji –

navela je Vukčević.

Jelena dolazi iz sportske porodice, a sportske gene ima i dobitnik nagrade za najboljeg mladog sportistu.

Srđan Janović se 26. decembra 2024. našao na mjestu gdje je njegov otac **Nikola** u decembru 2013. dobio pehar namijenjen najboljem crnogorskom sportisti, a tada se u rukama Srđanovog strica **Mladana**, koji je bio na svečanosti ispred „ajkula“, našao

trofej za najbolju selekciju. Nova generacija Janovića stupila je na scenu. Srđan je u 2024. bio najbolji igrač Evropskog juniorskog prvenstva u bugarskom Burgasu na kome su mlade „ajkule“ osvojile srebro i član bronzanog tima sa Svjetskog šampionata za igrače do 18 godina u Argentini. Time se ne završava lista uspjeha – Srđan Janović je sa Primorcem osvojio 16 godišnjicu titulu prvaka Crne

Gore, nedavno i Kup. Igrao je i Ligu šampiona.

- Čast je biti dobitnik ove nagrade. Tokom ove godine na Evropskom prvenstvu u Burgasu i Svjetskom prvenstvu u Argentini potvrdili smo da ova generacija može mnogo i da se od nje s pravom mnogo očekuje. Mogu da budem zadovoljan i rezultatima u klubu – rekao je Janović.

Rame uz rame sa njim na ceremoniji u Vili „Gorica“

stajao je **Viktor Dukić**, crnogorski kik boks div.

Član KBK Rad je prije nepune četiri godine ušao u ring i to je postalo okruženje u kome se osjeća najbolje – pobjednički i šampionski.

Krajem avgusta je na Svjetskom prvenstvu održanom u Budimpešti dominantno stigao do trona u konkurenciji boraca preko 91 kilograma. Tokom 2024. godine nastupio je na još pet takmičenja

i na svakom osvojio zlatnu medalju.

Obećava i dalje veliki rad, u skladu s imenom kluba čiji je član. Biće i pobjeda, kako i priличи nekome ko se zove Viktor (latinska riječ „victor“ znači – pobjednik).

- Viktor – miran i skroman u životu, a u ringu pravi lav. Bori se za slavu i čast Crne Gore, Kik boks kluba Rad i svoje porodice – poručuju oni koji su sa njim svaki dan u ringu.

Andrija Popović, generalni sekretar Crnogorskog olimpijskog komiteta

Služiću crnogorskom sportu dok god mogu i koliko god mogu

Andrija Popović, proslavljeni crnogorski vaterpolista i olimpijski šampion, novoizabrani generalni sekretar Crnogorskog olimpijskog komiteta kazao je u razgovoru za Olimpijski magazin da je cilj da se obezbijede najbolji moguće uslove za pripremu, učešće i ostvarivanje vrhunskih rezultata naših sportista i sportistkinja u narednom olimpijskom ciklusu, da će otvaranje Olimpijske kuće i Olimpijskog parka biti ostvarenje sna. Kao novoizabrani generalni sekretar Crnogorskog olimpijskog komiteta, dolazite na poziciju s bogatim iskustvom u vrhunskom sportu. Kakvu viziju donosite u COK za naredni olimpijski ciklus, i koji su ključni prioriteti kojima ćete se posvetiti kako biste unaprijedili rad organizacije i podršku sportistima?

- Kao i do sada prioriteti će biti obezbjeđivanje uslova za pripremu, učešće i ostvarivanje vrhunskih rezultata naših sportista i sportistkinja na predstojećim takmičenjima na početku novog olimpijskog ciklusa, Los Angeles 2028, ali i priprema za Zimske olimpijske igre koje će se održati u Milanu i Kortini u februaru 2026. U narednoj godini nas očekuju zimski EYOF (Evropski olimpijski festival mladih) u Gruziji u februaru i ljetnji EYOF, u julu, - domaćin je Skoplje. Centralni

događaj naredne godine biće Igre malih zemalja, krajem maja u Andori. U konkurenciji namiranih, devet evropskih država koje imaju ispod milion stanovnika, u deset olimpijskih sportova, pokušaćemo da u svim sportovima koji su na programu Igara dođemo do medalja.

Kako planirate da iskustva iz uspješne sportske karijere - disciplinu, timski rad i strast za uspjehom - prenesete u administrativni rad Crnogorskog olimpijskog komiteta? Kako planirate da negujete duh timskog rada i saradnje unutar COK-a, kako bi organizacija funkcionisala kao jedinstvena i uspješna cjelina?

- Administracija COK-a se dokazala na brojnim najvećim sportskim takmičenjima u posljednjih 17 godina, od našeg prijema u Međunarodni olimpijski komitet 2007. Siguran sam da će i ubuduće, u duhu odlične međunarodne saradnje u oblasti sporta, posebno olimpijskog, omogućiti našim olimpijskim nadama i kandidatima najbolje uslove za održavanje sportskih takmičenja. Očekujem da će uskoro crnogorski olimpijski tim biti pojačan sa nekim bivšim proslavljenim sportistima.

COK ima ambiciozne planove za naredni olimpijski ciklus, uključujući nove programe priprema za Igre u Los Angelesu 2028. Šta smatra-

te da su najvažniji aspekti uspješne pripreme crnogorskih sportista i sportistkinja za ovaj globalni događaj?

- Bez obzira na nezadovoljavajuće stanje sportskih objekata u Crnoj Gori, posebno za afirmaciju bazičnih sportova atletike, gimnastike i plivanja, vjerujem da ćemo u ograničenim uslovima uz poznati crnogorski sportski entuzijizam omogućiti našim sportistima najbolje moguće pripreme za Olimpijske igre, Los Angeles 2028. Na proteklih pet Olimpijskih igara imali smo najveći broj kvalifikovanih olimpijaca po glavi stanovnika u svijetu, njihov broj je bio od 19 do 35. Slično očekujem i u ovom olimpijskom ciklusu, tradicionalno najviše nade polažemo u ekipne sportove koji su proslavili Crnu Goru - vaterpolo, košarku, rukomet, možda i odbojku, a svakako očekujemo vrhunske rezultate u jedrenju, pojedinih boričkim sportovima, atletici, tenisu...

Planovi za izgradnju Olimpijske kuće i Olimpijskog parka u Podgorici obećavaju značajan doprinos razvoju sporta u Crnoj Gori. Kako zamišljate da ovi projekti ne budu samo simbolički, već i funkcionalni centri koji će inspirisati buduće generacije i unaprijediti sportski i kulturni pejzaž Crne Gore?

- Svi mi sportisti sanjamo otvaranje Olimpijske kuće

i Olimpijskog parka u Podgorici, sad je već izvjesno da će se taj san ostvariti, iako je to ogroman državni poduhvat. Prepoznaje se odlučnost Vlade i Ministarstva sporta i mladih da se konačno krene u poduhvat vijeka za crnogorski sport. Na taj način bi naši sportisti, olimpijci, sa uporednim iskustvom drugih sportskih država, bili konkurentni u odnosu na svoje kolege, sa koncentracijom istraživačko-razvojnog i stručnog rada u sportu, kao i neophodnom zdravstvenom zaštitom, ali i sprječavanjem negativnih pojava u sportu.

Crnogorski olimpijski komitet već ima čvrsta partnerstva sa Međunarodnim olimpijskim komitetom (MOK) i Evropskim olimpijskim komitetima (EOK). Kako planirate dodatno da ojačate te veze i kako da se iskoriste međunarodni resurse za dalji razvoj sporta u Crnoj Gori?

- Crnogorski olimpijski komitet ima sjajne odnose sa Međunarodnim i Evropskim olimpijskim komitetom, Svjetskim udruženjem olimpijaca, Olimpijskom solidarnosti, Paraolimpijskim pokretom, sa Nacionalnim olimpijskim komitetima posebno Regiona Jugoistočne Evrope. Često smo njihovi gosti, ali i oni naši, na raznim konferencijama, savjetovanjima, proslavama, u službi sporta. Dušan Simonović,

koji je na nedavno održanoj Izornoj konerenciji COK-a reizabran na funkciju predsjednika ima dugogodišnje saradničke i prijateljske odnose sa čelnicima olimpijskog pokreta.

Svaki sportista ima trenutke koji definišu njegov karakter. Kada se osvrnete na svoju karijeru, koji događaj je najviše oblikovao Vaš stav, odlučnost i liderstvo koje danas posjedujete?

- U olimpijskom pokretu sam skoro pet decenija – 1978. godine sam postao olimpijski vaterpolo kandidat bivše Jugoslavije, pred Olimpijske igre 1980. u Moskvi. Tada nijesam izbio u timu, a potom smo četiri godine kasnije na Ol u Los Angelesu 1984. osvojili zlato i time dostigli najviši svjetski sportski Olimp. Od tada sam vezan za olimpijski pokret, kao olimpijac ili funkcioner. Za nas olimpijce, a ima nas oko milion u svijetu, u Crnoj Gori oko 150, važe ista pravila koja su sadržana u Olimpijskoj povelji. Vjerujem da to moje višedecenijsko iskustvo u olimpijskom pokretu može našim mladim sportistima biti itekako korisno.

Osvajali ste zlato na Olimpijskim igrama, brojne druge medalje. Ali koji trenutak iz Vaše sportske karijere smatrate svojim najvećim postignućem – onaj koji Vas i danas motiviše?

- Sigurno da je osvajanje zlatne olimpijske medalje u LA 1984. sa bivšom Jugoslavijom, bio dan koji je umnogome trasirao moj dalji životni put. Tada sam kao član mog matičnog kluba, VK Primorac Kotor i tada jedini reprezent crnogorskih vaterpolo klubova u reprezentaciji, dostigao taj najveći sportski san nas sportista - postati olimpijski šampion. A to je vječno počasno zvanje, poput Nobelove nagrade u ostalim oblastima ljudskog

Rodna ravnopravnost u fokusu

Rodna ravnopravnost i inkluzivnost predstavljaju temeljne vrijednosti olimpijskog pokreta. Na koji način ćete osigurati da te vrijednosti budu jasno vidljive u svakodnevnom radu COK-a, ali i u strategijama za budućnost?

- Rodna ravnopravnost, kao jedna od temeljnih vrijednosti olimpizma, na veliko zadovoljstvo prvi put je postignuta na Olimpijskim igrama u Parizu 2024, kada je bilo po 50 % muškaraca i žena, olimpijaca. Crnogorske rukometašice su nam donijele najveću radost, do sada jedinu olimpijsku

medalju, srebro iz Londona 2012. Crna Gora mora da slijedi taj put, nikako deklarativno. Na primjer, u mom matičnom sportu vaterpolu, trofejnom crnogorskom sportu, koji nas je predstavljao na svih pet Olimpijskih igara, moraju se ponovo, kao i krajem prošlog vijeka, osnovati ženski vaterpolo klubovi, pokrenuti liga. To od nas traži, istina nezvanično, i Međunarodni olimpijski komitet. Na primjeru crnogorskog ženskog fudbala vidimo da je to moguće uraditi, veoma masovno i kvalitetno. Svakodnevna briga

COK-a će biti uključivanje dama u velikom broju, ne samo na sportska borilišta već i na mjestima sportskog odlučivanja. Predložena kvota od 30% žena u Upravnom odboru COK-a odraz je globalnih nastojanja ka većoj rodnoj ravnopravnosti. Kako gledate na ovu inicijativu i šta može da donese?

- Lično, najveće zadovoljstvo ću imati kada dostignemo olimpijsku kvotu od 50% žena, kao što je bilo u Parizu na Olimpijskim igrama, kako na borilištima tako i u upravljačkim tijelima sportskih organizacija.

djelovanja. Vrhunci moje sportske karijere, osim osvajanja olimpijskog zlata, te proglašenja za najboljeg sportistu Crne Gore 1985. godine, bila je 1986. kada je moj matični klub Primorac, osvojio duplu krunu, prvenstvo i Kup Juoslavije, igrao polufinale Kupa evropskih šampiona, sa svim igračima i stručnim štabom iz Kotora, što je do tada bilo jedinstveno u sportskoj Evropi. A te godine je vaterpolo reprezentacija Jugoslavija postala prvak svijeta u Madridu, po prvi put. Veliko sportsko dostignuće je i kada sam kao član i kapiten AVK Mladost Zagreb, između ostalih trofeja, učestvovao u osvajanju dva Kupa evropskih šampiona i Superkupa Evrope, 1989. i 1990. Kasnije sam bio igrač i trener u Budvi, Barseloni, Subotici sa nezaboravnim godinama provedenim u tim sredinama i klubovima.

Osim obaveza koje dolaze s pozicijom, imate li lične ciljeve koje želite ostvariti kao generalni sekretar, i kako biste voljeli da Vas pamte u ovoj ulozi?

- U olimpijskom pokretu postoji pravilo - jednom olimpijac, uvijek olimpijac. Aktuelni trenutak crnogorskog olimpizma je tražio da dođem na mjesto generalnog sekretara COK-a, tu sam da služim crnogorskom sportu i mladim sportistima, nevažno o kom vremenskom periodu je riječ, dok mogu i koliko mogu.

Kada pogledate kako se sport razvijao od Vaših sportskih dana, šta vas najviše impresionira, a šta biste voljeli da se unaprijedi u današnjem sportu?

- Počeo sam sportsku karijeru u Kotoru kao dječak od osam godina, već tada inspirisan osvajanjem prve zlatne olimpijske medalje jugoslovenskih vaterpolista u Meksiku 1968. godine. Dugo pamtim, mnogo toga se u sportu promijenilo, sport je postao veliki biznis, posebno fudbal. Sada su ipak daleko bolji uslovi za pripremu, učešće i ostvarivanje vrhunskih sportskih rezultata nego u vrijeme moje sportske karijere, a nikako mi se ne sviđa ve-

liki upliv kladionica u sportu i sportskom marketingu. Mnogi mladi sportisti se suočavaju s izazovima na putu ka vrhu. Koju biste poruku uputili njima, baziranu na Vašem iskustvu, da ih inspirišete da ostvare svoje snove? Šta biste rekli aktuelnim sportistima i sportistkinjama koji teže da predstavljaju svoju zemlju na svjetskoj sceni, posebno na Olimpijskim igrama?

- Kruna sportske karijere, za rijetke crnogorske sportiste koji to dožive, jeste predstavljanje svoje države na najvećim evropskim i svjetskim sportskim takmičenjima, u omladinskim i seniorskoj reprezentaciji. Reprezentativni nastup je velika čast i obaveza, koju država Crna Gora ukazuje svojim sportistima, kod današnjih izazova u digitalnom vremenu, nije se lako nositi sa tim. Ipak olimpijski moto (brže, više, jače) koji izražava izvrsnost u sportu treba da ohrabri sportiste da daju sve od sebe tokom takmičenja sa velikim poštovanjem prema sportskom protivniku.

#lakše sigurno.

MOBILNA aplikacija

GET IT ON
Google Play

Download on the
App Store

**PONOSNI SPONZOR
CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG KOMITETA**

KONFERENCIJA WOMEN4SPORT:

Oснаživanje žena u sportu i unaprjeđenje
rodne ravnopravnosti u Crnoj Gori

Ravnopravnost u sportu još nije u potpunosti postignuta

Konferencija „Women4Sport“, posvećena promociji rodne ravnopravnosti i osnaživanju žena u sportu održana je u Podgorici. Koordinator dvogodišnjeg projekta je Olimpijski komitet Bosne i Hercegovine, uz izuzetnu saradnju i podršku partnera, među kojima su, pored Crnogorskog olimpijskog komiteta još Verlab Institut, Olimpijski komitet Albanije, Hrvatski olimpijski odbor, Olimpijski komitet Slovenije i nevladina organizacija BRAVO iz Bosne i Hercegovine. Konferencija je, inače, dio projekta sufinansiranog od strane Evropske unije kroz Erasmus+ program, okupila je ključne aktere sportskog sektora iz Crne Gore i regiona Zapadnog Balkana. Položaj sportistkinja u Crnoj Gori posljednjih godina pokazuje napredak, ali i dalje postoje značajni izazovi. Iako su crnogorske sportistkinje ostvarile neke od najvažnijih rezultata na međunarodnoj sceni, ravnopravnost u sportu još uvijek nije u potpunosti postignuta. Jedan od ključnih problema je nedovoljna zastupljenost žena u upravljačkim strukturama sportskih organizacija. Iako je na terenu postignut značajan napredak ka balansu, u sferama odlučivanja i dalje postoji velika razlika. Medijska zastupljenost ženskog sporta takođe je nedovoljna. Zastupljenost žena u crnogorskim medijima i status sportistkinja nijesu na nivou koji zaslužuju, uprkos njihovim sportskim rezultatima.

U cilju unaprjeđenja položaja sportistkinja, Crnogorski olimpijski komitet, ali i Vlada Crne Gore su usvojili Strategije razvoja sporta, koje prepoznaju značaj većeg uključivanja žena u sport i unaprjeđenje njihovog položaja. Iako su preduzeti određeni koraci ka poboljšanju položaja sportistkinja u Crnoj Gori, potrebno je nastaviti sa naporima kako bi se postigla potpuna ravnopravnost i pružila adekvatna podrška ženama u sportu.

Prvi panel konferencije bila je posvećena ulozi žena u upravljačkim strukturama sportskih organizacija u Crnoj Gori. Panelistkinje su bile izuzetne liderke: Jelena Dubljević, predsjednica Košarkaškog saveza Crne Gore, Zorica Kostić Vučićević, predsjednica Ragbi saveza Crne Gore i Ksenija Božović, direktorica ženskih reprezentativnih selekcija u Odbojkaškom savezu Crne Gore.

Drugi panel bio je posvećen izazovima i mogućnostima koje sportistkinje imaju pri završetku svojih sportskih karijera. Panelistkinje su bile Sonja Barjaktarović, bivša golmanica rukometne reprezentacije i sadašnja trenerica golmanica, Anđela Bulatović - bivša rukometašica, sada rukometna trenerica, koja je zajedno sa Sonjom bila dio generacije koja je Crnoj Gori donijela prvu olimpijsku medalju, zatim Ana Milačić, takođe bivša rukometašica, koja sada radi kao savjetnica u Ministarstvu sporta i mladih i Danijela Franeta, selektorka plivačke reprezentacije Crne Gore.

Promjena profesije nakon završetka profesionalne sportske karijere predstavlja veliki izazov za mnoge sportiste i sportistkinje

U cilju unaprjeđenja položaja sportistkinja, Crnogorski olimpijski komitet, ali i Vlada Crne Gore su usvojili Strategije razvoja sporta, koje prepoznaju značaj većeg uključivanja žena u sport i unaprjeđenje njihovog položaja

Uspješna tranzicija zahtijeva obrazovanje, pravovremeno planiranje i podršku

Dušan Simonović

- U Crnoj Gori žene su stub porodice i upravo je neophodno da omogućimo da budu i stub razvoja crnogorskog sporta. Naša obaveza je da podržimo žene u svim aspektima sporta i da stvorimo uslove u kojima će njihove sposobnosti i potencijali doći do izražaja

Jelena Dubljević

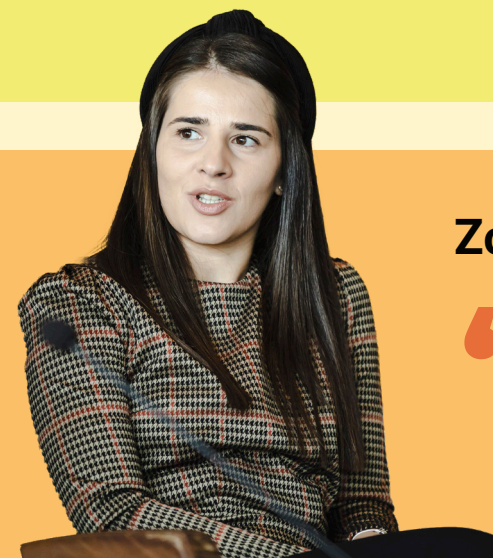
- Važno je nastaviti rad na stvaranju okruženja u kojem će žene moći da donesu odluke i kreiraju strategije za budućnost sporta

Ksenija Božović

- Naša odgovornost je da pokažemo da žene mogu biti liderke u sportu, ali i da pružimo konkretnu podršku onima koje dolaze iza nas

Zorica Kostić Vučićević

Ragbi nije samo fizička igra - to je igra strategije, saradnje i povjerenja. Vrijednosti koje žene donose na teren i u upravljačke strukture

Anđela Bulatović

- Kao majka, bivša profesionalna sportistkinja i sada rukometna trenerica, mogu reći da je balansiranje između privatnog i profesionalnog života svakodnevni izazov, ali i prilika za rast

Sonja Barjaktarović

Sportisti često žive u okvirima svoje karijere, ali imamo priliku da našu strast pretočimo u nove uloge koje nas ispunjavaju i veoma mi je drago što svojim primjerom mogu pozitivno uticati na mlade generacije

Danijela Franeta

Izbor u Upravni odbor Crnogorskog olimpijskog komiteta za mene predstavlja priliku da kroz strateški rad doprinesem razvoju sporta u Crnoj Gori, posebno kada je u pitanju unapređenje položaja žena u sportu

Ana Milačić

Kao bivša sportistkinja, razumijem potrebe i izazove sportista. Sada, u ulozi savjetnice, radim na politikama koje će osigurati podršku sportistima i sportistkinjama u njihovom profesionalnom razvoju

Srebrne „lavice“ sa OI u Londonu, djevojke koje su osvojile zlatno i bronzano evropsko odličje - Milena Raičević i Marina Rajčić oprostile se od reprezentacije

Raičević: Kompletna 2012. bila je posebna

Rukometu je dala sve i bila je nagrađena - Milena Raičević je u 35. godini završila karijeru.

Jedna od legendi Budućnosti i djevojku koju su Norvežanke dobro upamtile u čuvenom finalu EP 2012, nedavno je u Mađarskoj kazala zbogom rukometu. I to na najljepši način - u dresu nacionalnog tima.

- Donijela sam ispravnu odluku. I mirne glave. Srećna sam i ponosna. Mislim da je i vrijeme da se potpuno posvetim porodici koja je uz mene. Uvijek sam odluke sama donosila, tako je bilo i nakon posljednje utakmice na EP u Mađarskoj - kazala je Raičević.

Imala je Milena mnogo blistavih trenutaka zbog kojih se lako zaboravljalo na sva odricanja. Još iz juniorskih dana je krenula priča koja je iz sezone u sezonu bila rezultatski ozbiljnija.

- Uspjesi moje karijere krenuli su od 2010. godine sa bronzanom medaljom na SP u juniorskoj kategoriji.

A nije dugo čekala na godinu i godine koje su obilježile i crnogorski sport.

- Kompletna 2012. bila je posebna, sa osvajanjem Lige šampiona, a onda i najveće, istorijske medalje u Londonu i evropske zlatne u Beogradu. I svaka igračica iz te generacije uvijek će imati posebno mjesto.

Rano je krenula u ozbiljnu priču, a rad i samo rad i upornost vodili su je do onakvih visina.

A sa rođenjem Vuka, sve se promijenilo.

- Sreću što me vidi na terenu ne mogu da mjerim medaljama. Mogu samo da kažem da je moje srce puno. Vuk je moj najveći uspjeh - kazala je Milena.

Rajčić: Bila je privilegija

- Stajati na голу Crne Gore nije bilo lako, jer sam znala da me gledaju i Podgorica i Bijelo Polje, i Lješanska nahija i Morača, i Nikšić i Berane, i Cetinje i Pljevlja, da me gleda svaki dio moje domovine, moja porodica i moj tim, i da od mene očekuju samo jedno. Pažnja i poruke koje od vas dobijam godinama, posebno se osvrćući na one koje stižu u proteklih par dana, jasan su znak da vaša očekivanja nisam iznevjerila i da sam opravdala povjerenje koje mi je konstantno ukazivano gotovo deceniju i po. Upravo zbog toga što sam igrala za vas, vama se i obraćam, u trenutku kada sam donijela odluku da završim reprezentativnu karijeru - na ovaj način se Marina Rajčić, otvorenim pismom, oprostila od dresa nacionalnog tima.

- Imala sam privilegiju da budem dio svih radosti koje je reprezentativni rukomet donio našoj zemlji: olimpijsko srebro u Londonu, evropsko zlato u Beogradu, evropska bronza u Ljubljani, kao i bronzana medalja i titula najboljeg svjetskog golmana u juniorskoj konkurenciji 2010. godine u Južnoj Koreji. Crnu Goru nosim u srcu i predstavljam je najbolje što mogu i onda kada nisam u dresu nacionalnog tima... Marina će i dalje stajati na голу, ali u klupskom rukometu. Želi da se dodatno posveti zdravlju i oporavku, ali i da više vremena provodi sa sinom Tadijom. Zahvalila se svim trenerima i selektorima sa kojima je radila.

- Moja Crna Goro, daću sve od sebe da te i u narednih par godina na rukometnim terenima dostojno predstavljam. Živjeću u želji i nadi da ćemo zajedno stvarati nove generacije lavica, vjerujući da je ženska rukometna reprezentacija dala primjer iskrenog patriotizma i sportskog fer pleja, primjernog ponašanja i bespoštedne borbe za životne i profesionalne ciljeve u čije dostizanje vjerujemo, čineći naše društvo makar zetu boljim i dajući našoj djeci kvalitetnu matricu za njihov budući lični razvoj.

JOZO ČABRAJA/KOLEKTIF

Tatjana Brnović najbolja pivotkinja EP na kojem su „lavice“ osvojile osmo mjesto

Nagrade dođu i prođu, a ekipa je sve

Tatjana Brnović izabrana je za najbolju pivotkinju i u idelnom timu je Evropskog prvenstva na kojem je naša ženska rukometna reprezentacija osvojila osmo mjesto. Klasa naše reprezentativke i sve ono što je pokazala kroz grupnu i glavnu rundu šampionata Evrope je odjeknula. Idealni tim je, inače, izabran glasanjem navijača kroz aplikaciju „Home of Handball“, na kojoj se u odabiru uključilo 10.000 ljudi. Izbor je potvrdio i stručni panel koji čine osvajači EHF Lige šampiona, Andrea Lekić i Ana Gros, trener Per Johansson i dva predstavnika EHF-a. - Sve ovo ne bi bilo moguće

bez moje ekipe, koja je davanjem na terenu, energijom, kohezijom zapala za oko rivalima koji su nas itekako analizirali. Bili smo u fokusu - kazala je Brnović za Olimpijski magazin. Skromnost je vrlina, i u ovim okvirima živi i trenira naša reprezentativka. - Bila sam spremna, a na mojoj poziciji sam se možda malo više izdvojila od igračica iz ostalih reprezentacija. Ali, individualne nagrade dođu i prođu, a uspomene i ponozanost za mene je najveća nagrada. To je neprocjenjivo. Ipak, dolazimo iz male zemlje, sa malom bazom, a nema takmičenja da ne skre-

nemo pažnju snagom i zajedništvom. To što smo uvijek tu jedna za drugu i jedna pored druge čini me ponosnom i radosnom. Najviše me ohrabruje što mogu da nas vidim sa medaljom oko vrata. I to me hrani i gura. Mislim da za nas ništa nije nemoguće - poručila je Brnović. „Lavice“ su bile na korak do Beča i završnice šampionata. Ispostavilo se da je, ipak, taj korak bio ogroman, mada ni okolnosti im nijesu išle od ruke. - I blizu i daleko - jedna utakmica nas je dijelila, ali smo u toj glavnoj rundi, već na startu imali pretežak raspored. Na manje od 24 sata igrali smo sa pobjednicima grupa. Mađa-

rice smo imale u šaci, ali neću da žalim, iako je to, možda, bio meč za polufinale. Nije bilo realno da dobijemo Francusku sa prvom vrhunskom i onakvom drugom postavom. Utisci su pomiješani, ali i ovo je škola za dalje. Mada smo i mi kao ekipa svjesni da sa neba ništa ne pada i da nema slučajnosti. Ponekad mi smeta kada čujem da smo nekoga iznenadile. Naravno, poštovanje koje osjećamo od našeg naroda je nešto što nas dodatno gura do rezultata. Imamo čistu emociju, imamo i kvalitet i sigurna sam da ćemo još hrabrije da pristupamo novim takmičenjima - zaključila je Brnović.

Budi i ti dio
Olimpijske mreže
Crne Gore

1.me

1one
Računaj na nas!

Bila je ovo olimpijska godina - i iznjedrila je nove sportske heroje. Leon Maršan, Armand Duplantis, Simon Bajls i mnogi drugi zasijali su gradom svjetlosti.

Bila je ovo godina i oproštaja velikana Rafaela Nadala i olimpijskog heroja Mihaina Lopesa...

Bila je ovo godina koja će se pamtit i po nevjerovatnom dostignuću Tadeja Pogačara, po povratku Španije na fudbalski vrh, po bokerskom umijeću Oleksandra Usika, olimpijskog šampiona iz Londona...

LEON MARŠAN - ON JE UJEDINIO FRANCUSKU

Tako mlad, a već legenda. Ovaj 22-godišnji francuski

Događaji i ličnosti koje su obilježili 2024. godinu

Kralj Leon, oproštaj velikana i podvig slovenačkog šampiona

plivač osvojio je četiri zлата na Olimpijskim igrama u Parizu - više od bilo kojeg drugog takmičara iz zemlje domaćina najveće sportske manifestacije. Postao je šampion na 200 metara leptir i prsno, na 400 metara mješovito, na kraju i u tri

200 metara mješovito. Maršan je uspio da uradi i više nego što su olimpijske medalje, koliko god to bilo teško - barem za vrijeme Olimpijskih igara, ujedini je politički oštro podijeljeno francusko društvo. „Leon Maršan, lalalalala“, kli-

calo je publika ljetos u Parizu na olimpijskim borilištima.

SIMON BAJLS - VIŠE OD NAJLUĐIH SNOVA

Kakva šampionka! Više od bilo koje olimpijske medalje, a osvojila ih je 11,

ili sa svjetskih prvenstava - a osvojila ih je 30, sporski duh ove grandiozne gimnastičarke odslikava detalj kada je u Parizu izgubila u parteru od rivalke, Rebeke Andrade iz Brazila. Simon joj se, naime, naklonila na podijumu...

Tri godine pošto je odustala od nekoliko disciplina na OI u Tokiju, zbog problema sa mentalnim zdravljem, dovodeći u pitanje nastavak karijere, Simon Bajls je na Igrama u Parizu osvojila četiri medalje, od kojih su tri zlatne.

„Više od najluđih snova“, konstatovala je.

KUBANSKA IKONA SPORTA

Ovaj hodajući spomenik kubanskog i svjetskog sporta, rvačka ikona nad ikonama,

uradio je nešto o čemu sanjaju svi sportisti.

Povukao se, naime, iz profesionalnog sporta na samom vrhuncu svoje moći, kao olimpijski šampion, petostruki uzastopni!

U finalnom meču u Parizu, u rvanju grčko-rimskim stilom u kategoriji do 130 kilograma, pobijedio je Čileanca Jasmina Kostu rezultatom 6:0. Odmah nakon borbe i proslave sa trenerom, Lopez je skinuo patike, poljubio ih i ostavio na strunjači na kojoj se borio više od 20 godina.

Nizao je samo uspjehe, uradio nešto što nije nijedan drugi

sportista u istoriji Olimpijskih igara, osvojio je pet uzastopnih zлата na pet Igara u istoj disciplini - od Pekinga 2008, preko Londona 2012, Rija 2016. i Tokija 2020, do Pariza 2024. - njegove medalje bile su samo zlatne.

ARMAND „MONDO“ DUPLANTIS

Zovu ga „Mondo“, a u šali kažu da može da preskoči i zgradu. Samo mu dajte motku...

Ovaj ukrajinski nebeski letač poletio je svojoj djevojci u zagrljaj nakon što je na Olimpijskim igrama u Parizu nadmašio sopstveni svjetski rekord - on sada iznosi 6,25 metara. Sjećali se neko Sergeja Bubke? Naravno, sjećaju svi, dostignuća legendarnog ukrajinskog skakača s motkom pamtiće se za sva vremena, ali ga je Šveđanin Armand Duplantis prevazišao.

Sada mu samo ostaje da nastavi da prevazilazi sebe. Već je to uradio na OI u Parizu, naredni je Los Angeles 2028.

Njegovom elegantnom letu kroz vazduh, njegovim dostignućima, kažu stručnjaci, doprinosi i nevjerojatna opuštenost na sceni, a sa njom ide i samouvjerenost - nešto slično

demonstrirao je u Parizu...

GODINA IZ BAJKE TADEJA POGAČARA

Slovenac je postao osmi biciklista u istoriji („osmi veličanstveni“) koji je u istoj sezoni - u samo dva mjeseca, osvojio Giro d'Italiju i Tur de Frans, a tek treći ikada koji je u istoj sezoni osvojio i Svjetsko prvenstvo. Nikog ne bi iznenadilo da bude izabran i za najboljeg sportistu svijeta u 2024.

„Da mi je neko prije Tura rekao da će biti ovako, ne bih mu vjerovao“, izjavio je 28-godišnji Slovenac poslije slavlja na Trci oko Francuske.

Takav podvig ne pamti se još od vremena Marka Pantanija, koji je 1998. godine objedino „nemoguće“, trijumfe na dvije najveće trke.

Pogačar je, zaista, imao godinu iz bajke.

PROFESOR PLEMNITE VJEŠTINE

Boksumski džentlmen, profesor „plemnite vještine“ iz Ukrajine. I najbolji na svijetu u teškoj kategoriji - možda i najveći svih vremena.

Tradiciju nezaboravnih ukrajinskih kozaka Oleksandr Usik je, na svoj način, nastavio u

boksumskom rignu. Tajson Fjuri, gigant iz Morekamba, nije imao puno šansi, iako je dobio dvije prilike, u maju, pa u decembru, obje u Rijadu, modernoj prijestonici boksa.

U oba meča koja su objedinjavala pojaseve svjetskog prvaka u teškoj kategoriji Usik je nadmašio Fjuriju, razlika je samo u tome što je u maju slavio podijeljenom, a u decembru jednoglasnom odlukom sudija.

„Bože, hvala ti na pobjedi“, prokomentarisao je olimpijski prvak iz Londona 2012. godine.

Možda će uskoro boksovat i protiv Britanca Danijela Dubue kako bi povratio i četvrtu titulu u IBF verziji, koju je izgubio jer je nije branio u predviđenom roku, a možda i neće - pitanje je da li će imati motiv da se bori sa rivalom od kojeg toliko bolji... Oleksandr Usik - neporaženi šampion.

POSLEDNJI UDARAC KRALJA ŠLJAKE

Želja i motiv nisu bili problem - problem je bilo tijelo (koljeno, kukovi, mišići, stopala) koje više nije moglo to da prati. Rafael Nadal, jedan od najvećih tenisera, jedan od naj-

većih sportista svih vremena, zvanično se penzionisao u 2024. godini. Ostao je nadimak Kralj šljake, pitanje je u stvari da li će

zemljana podologa više ikada imati takvog šampiona.

Čak 14 titula na Rolan Garosu je rezultat kakav niko nikada nije imao na najvećim turnirima.

Rafa je ukupno osvojio 22 trofeja na grend slemovima (samo još uvijek aktivni Novak Đoković ima više - 24), ali Nadalova strast na terenu, borbeni duh i nepristajanje na poraz kada svi drugi misle da je meč izgubljen, govori jednako kao i rezultati i titule.

Njegov drugi nadimak dobro pristaje tom dijelu i tim kvalitetima - „Bik sa Majorke“.

POVRATAK LEGENDARNIH FRANŠIZA

Košarkaška 2024. godina donijela je povratak na tron legendarnih franšiza, ili organizacija - kako u Americi, tako i u Evropi.

Boston Seltiksi osvojili su NBA ligu, prvi put od 2008, i sa ukupno 18 titula postali najtrofejniji klub u američkoj profesionalnoj košarkaškoj ligi. Los Angeles Lejkersi (neka-da Mineapolis Lejkersi) ostali su na 17.

Boston je u finalu nadvisio Dalas Maverikse, bez većih problema, sa 4:1, nakon što je u finalu Istoka „počistio“ Indijanu Pejzers (4:0).

Na Starom kontinentu, takmičenje u Evroligi završilo se slavljem Panatinaikos, koji je osvojio sedmu titulu prvaka, prvu od 2011. ere Željka Obradovića.

Tim iz Atine je treći najtrofejniji klub, više titula imaju samo Real

(11) i CSKA (8).

U finalu fajnla-fora u Berlinu, tim koji je sa klupe predvodio Ergin Ataman iznenadio je favorita i šampiona iz 2023, ekipu Reala.

NEKA NOVA „FURIJA“

Nova generacija španskih fudbalera vratila se na najveću scenu taman kada se činilo da su „mitske“ godine (2008-2012) daleka prošlosti i da se neće vratiti uskoro.

„Crvena furija“ je u tom periodu vezala tri titule na velikim takmičenjima, osvojila je svjetsko i dva evropska prvenstva, no Cavi, Inijesta, Ramos, Kasiljas i ostale legende s kraja prve i početka druge decenije 21. vijeka dobili su svoje nasljednike. Brže nego što su mnogi mislili...

Najbolji igrač svijeta u izboru Frans fudbala, Rodri, i najbolji mladi igrač Lamin Jamal, stavili su se na čelo tima koji je ljeta 2024. na EP u Njemačkoj igrao - savršen fudbal.

Ekipu je selektirao i vodio Luis de la Fuente - toliko mudro, toliko samouvjerenost, da Španci nisu sumnjali u poraze čak i kada su protiv domaćina Njemaca u četvrtfinalu bili na 1:1 u finalu produžetaka, ni kada su

u finalu protiv Engleza bili na 1:1 u finišu regularnog dijela. Oba puta su elegantno našli put do pobjede.

REAL I ANČELOTI: SAVRŠEN SPOJ

Real Madrid je u 2024. godini 15. put postao šampion Evrope, šesti put u posljednjih 11 godina.

„Merengesi“ su osvojili treću titulu sa Karlom Ančelotijem (tri je osvojio njegov nekadašnji pomoćnik, Zinedin Zidan), Italijanom koji je baš u ovoj godini postao najtrofejniji trener ikada.

Najtrofejniji u Evropi, ali i - još teže - čovjek sa najviše trofeja u Realu, pretekavši legendarnog Migela Munjosa.

Način na koji Real igra finala, ta mirnoća, samouvjerenost, način da se nađe put do pobjede čak i kada mu okolnosti na terenu ne idu naruku - stvorili su pravi mit.

Popularni „Don Fabio“ je toliko srastao sa Realovim načinom osvajanja trofeja da se više i ne zna do koga je - do Reala, ili do Ančelotija.

Vjerovatno je u pitanju i jedno i drugo (drugi) - španski klub i italijanski trener su, jednostavno, savršen spoj.

Dejan Savić, novi selektor „ajkula”

Crna Gora može i mora da bude u vrhu svjetskog vaterpola

Dejan Savić debi na klupi „ajkula” imaće u januaru na kvalifikacionom turniru A divizije Svjetskog kupa. Proslavljeni vaterpolo trener u prvom javnom obraćanju na konferenciji za medije kazao je:

- Dolazim ovdje nakon izuzetnih trenera, kojima crnogorski vaterpolo može da se ponosi. To nosi veliku odgovornost. Moramo da učinimo da crnogorski vaterpolo opet bude vidljiviji u Evropi. Ovdje nisam samo zbog rezultata. Mašina za stvaranje igrača se nije pokvarila, došao sam da pronađem način kako da je upalim i vozim.

Za prvo okupljanje Savić je pozvao 27 igrača.

- Spisak nije definitivni. Siguran sam da u određenim aspektima moram da se dodatno upoznam, možemo da imamo i više od 27 kandidata, da bismo vremenom došli do najboljih 18. Igrači moraju da se naviknu na mene. Na Olimpijskim igrama u Los Anđelesu biće za tri godine stariji. Apsolutno, ako neko zasluži da igra, godine nijesu problem. Smatram da se mom sistemu nije teško prilagoditi. Uvijek bih dao prednost mlađem igraču, to želim da napomenem.

Veliki stručnjak je zvao svakog trenera koji trenira crnogorske igrače i konsultovao se sa bivšim selektorom Vladimirom Gojkovićem.

- Htio sam da vidim kakvo je njihovo stanje. Nije me sramota da pitam, sujeta u na-

FOTO: KRSTO VULOVIĆ

Prvi asistent novom selektoru biće Nenad Vukanić, a funkciju tim menadžera imaće Mlađan Janović

Strategija je važna

- Rezultati u mlađim kategorijama treba da budu u drugom planu. Tu moraju da se prave igrači. Moramo da napravimo strategiju. Tu je moja uloga velika, kao i Stručnog savjeta. Potencijala ima, treba izvući nekoliko igrača. Rijetkost je da kao kod Hrvata 2012. godine u jednoj generaciji bude sedam, osam igrača u A timu - istako je Savić.

šem poslu ne smije da bude zastupljena. Savić je i kao igrač osvajao brojne klupske i reprezentativne trofeje, a kao selektor Srbije do olimpijskog trona je dolazio 2016. i 2020, bio je šampion

svijeta 2015, a evropski prvak 2016, 2014. i 2018. godine... Na putu uspjeha Savić je upoznao i naš tim koji mu je mnogo puta bio rival. - Crna Gora je uvijek bila neugodna, sličan je mentalitet i

karakter. Psihološki momenat je takav da moramo da ga popravimo. Crna Gora može i mora da bude u vrhu svjetskog vaterpola. Sa respektom će svi morati da pristupe meču sa nama - poručio je Savić.

ERSTE
Bank

#vjerujusebe

erstebank.me

Olimpijski heroj - **SEBASTIJAN KOU**

Neki stiču veličinu

U „Bogojavljenjima“ noći“, vjerojatno najpopularnijoj i najizvođenijoj komediji Vilijama Šekspira, ima i stih koji se posljednjih godina obilato citira na društvenim mrežama: „Neki su rođeni veliki, neki stiču veličinu, a nekima veličina pada s neba“.

U osnovnoj školi u Stratfordu na Ejvonu, rođenom mjestu velikana engleske i svjetske književnosti, u oktobru 1968. godine, tokom odmora, gomila djece je širom otvorenih očiju gledala i komentarisala crno-bijele slike. Na slikama su bili osvajači medalja u atletici sa Olimpijskih igara u Meksiko sitiju. Među djecom je bio i 12-godišnji Sebastijan Kou.

„Dvoje atletičara iz našeg rodnog kraja su se takmičili. Džon Šervud je osvojio bronzu na 400 metara sa preponama. Njegova žena Šejla je zamalo propustila zlato u skoku u dalj. Dok smo se vratili u učionicu, znao sam šta želim da radim i šta želim da budem“.

Neki, reče Šekspir, stiču veličinu.

OLIMPIJSKE MEDALJE SEBASTIJANA KOUA

2 x zlato (1.500 metara, Moskva 1980,
1.500 metara, Los Anđeles 1984)
2 x srebro (800 metara, Moskva 1980,
800 metara, Los Anđeles 1984)

KAKO TATA KAŽE

Sebastijan-Seb Kou je rođen 29. septembra 1956. u Londonu, u porodici Pitera Koa, proizvodnog inženjera i kasnijeg atletskog trenera, i Tine Anđele Lal. Kako je Piter, koji će imati presudnu ulogu u sportskoj karijeri svog sina, mijenjao poslove, tako se i porodica selila – najprije 1957. u Vorikšir, grofoviju u centralnoj Engleskoj kojoj pripada i Stratford, a zatim 11 godina kasnije u Šefild.

Tu, u „gradu čelika“, Seb će započeti čeličenje svojih nožnih mišića i volje, pridruživši se atletskom klubu „Hallamshire Harriers“. Kako mu je uzor bio profesor geografije iz Tepton škole Dejvid Džek-

son, kros-kantri trkač, brzo se opredijelio za trčanje na srednjim dionicima. U to vrijeme, to je podrazumijevalo da ga čekaju dugi, iscrpljujući treninzi i veliki broj kilometara „u nogama“.

E, tu se u priču upleo Piter, čiji inženjerski logički um je zaključio da „dugo sporo trčanje te pretvara u sporog dugoprugaša“. Preuzeo je brigu o karijeri svog sina, usvajajući tada savremene i efikasne istočno-njemačke metode, i intervalne treninge visokog intenziteta. Sebov napredak je bio očigledan: počeo je da pobjeđuje na školskim i regionalnim takmičenjima.

Naslućujući mogućnosti svog sina, Piter je još 1973. godine

najavio da će do 1980. Sebastijan trčati 5 sekundi brže od tadašnjeg svjetskog rekorda na 1.500 metara.

RAĐANJE RIVALSTVA

Na narednoj životnoj prekretnici, mladi atletičar je 1975. godine odabrao upis na Univerzitet u Lafborou, gradiću u centralnoj Engleskoj, na kome je studirao ekonomiju i društvenu istoriju. Iz sportske perspektive bitnije – tu je upoznao i počeo da radi sa trenerom Džordžom Gandijem, koji će unijeti revolucionarne novine u Sebovom pristupu treninzima. Plodovi su postali vidljivi dvije sezone kasnije.

Na Evropskom prvenstvu u dvorani u španskom San Sebastijanu – prst sudbine, izgleda – Seb će 14. marta 1977. godine osvojiti svoje prvo veliko zlato, istrčavši 800 metara za 1:46,54, tek nešto sporije od važećeg svjetskog rekorda. Nepunih pola godina potom, preciznije, 9. septembra 1977, uz svoje ime prišao je status britanskog rekordera i spustio se ispod psihološke granice od minut i 45 sekundi – na otvorenom, dva kruga kompletirao je za 1:44,95.

Naredna sezona donijeće i rađanje velikog rivalstva na nacionalnom nivou, sa godinu starijim srednjepругašem Stivom Ovetom. Na šampionatu Evrope u Pragu, 31. avgusta 1978. godine, u njihovom prvom direktnom duelu na najvišem nivou,

ni jedan ni drugi neće dotrčati do zlata na 800 metara. Ovet je trku završio zadovoljniji, jer je uzео srebro i novi britanski rekord (1:44,09), dok je 67 stotinki sporiji Seb zaslužio bronzu. Poraz ga je uznemirio i motivisao. Mjesec kasnije, vratio je rekord (1:44,97), i najavio veliki proboj koji će uslijediti...

LOVACNA REKORDE

Šta sve možete uraditi za 41 dan? Sebastijan Kou je, tokom ljeta 1979. godine, u tom vremenskom razmaku oborio tri svjetska rekorda. „Sakupljao ih je kao što dječak sakuplja sličice omiljenih fudbalera“, kazali bi u Engleskoj. Na mitinzima u Oslu pomjerio je granice na 800 metara (5.

jula, 1:42,33) i milju (17. jula, 3:48,95). Sve je začinio u Ciri-hu 15. avgusta 1979, novim najboljim vremenom na 1.500 metara (3:32,03). Postao je prvi u istoriji koji je objedinio ta tri svjetska rekorda. Specijalizovani magazini „Athletics Weekly“ i „Track and Field News“ proglasili su ga atletičarem godine.

Pripremajući se za Olimpijske igre u Moskvi, vrhunac tadašnje karijere, ponovo je posjetio Oslo – grad koji mu je, očigledno, mnogo prija – i 1. jula 1980. godine oborio rekord na 1.000 metara (2:13,40). Bio je istovremeni vlasnik četiri rekorda samo 45 minuta, dok

➔ Ovet na istoj stazi nije preuzeo najbolje ostvarenje na milju. Akteri su bili tu; scena je postavljena na Lenjinovom stadionu u Moskvi.

Prvi čin, odigran 26. jula 1980. godine - trka na 800 metara - pripao je Ovetu. U onome što je kasnije nazvao „najgorom trkom u karijeri“, dodavši da je „za minut i po napravio više kardinalnih grešaka nego u čitavom životu“, Seb je 300 metara pred ciljem bio posljednji, ali je fanatičnim sprintom ugrabio srebro. Što nije usrećilo njegovog oca. „Trčao si kao p...“, kazao mu je poluglasno u sali u kojoj je održavana konferencija za medije, toliko da svi mogu da ga čuju.

Ishod je Seba zategao do granica pucanja – „sjutra je novi dan, i biće nova bitka“, bio je njegov moto – a njegovog rivala opustio.

Tokom zagrijavanja uoči finala na 1.500 metara, šest dana kasnije, 1. avgusta, Ovet se okrenuo ka sunarodniku i kazao da bi mogli, kada se sve završi, da iskoče na piće.

„Moj jedini odgovor je bio mrmljanje... Nisam bio raspoložen za časkanje“, prisjeća se Seb. Ovet je prije toga tri godine bio nepobijeđen na 1.500 metara: njegov niz se protezao na 45 trka. U Moskvi se zaustavio.

Sto metara prije cilja, Istočni Nijemac Jirgen Straub je vodio ispred dvojice Britanaca, da bi se u žestokom finišu Seb Kou izborio za zlato, dok Ovet nije mogao dalje od bronz...

ODBRANA KRUNE

U narednom olimpijskom periodu, osjetio je i lice – ponovo je preuzeo svjetski rekord na 800 metara – i naličje sportskog života. Na sitnije povrede, 1983. godine nadovezao se ozbiljan slučaj toksoplazmoze, parazitske bolesti čiji su simptomi slični gripi. Mjesec je proveo iscrpljen van staze, na terapijama. Nije trčao punih osam mjeseci, i tek se vratio treninzima na proljeće olimpijske 1984. godine. I nije mu išlo kao ranije. Na nacionalnom prvenstvu, u trci na 1.500 metara održanoj 24. juna,

mjesec uoči Olimpijskih igara u Los Angelesu, koja je u neku ruku bila kvalifikaciona – dvije britanske vize na toj dionici već su obezbijedili Ovet i Stiv Krem, nadolazeća zvijezda, svjetski prvak – izgubio je od Pitera Eliota. Nije to pokolebalo stručni tim britanske reprezentacije, koji je, ne bez komešanja u medijima, odlučio da Seb brani olimpijsko zlato iz Moskve.

Olimpijske igre u „gradu anđela“ su otvorene 28. jula. Seb je imao dovoljno vremena da se prilagodi i upozna sa Memorijalnim koloseumom, na kome su odvijana atletska takmičenja. „Sjedio bih sam na stadionu sat ili dva, samo posmatrajući, prolazeći kroz razna scenarija, pokušavajući da shvatim geografiju prostora i stvarajući slike u glavi“, prisjeća se tih dana. Otac (i trener) Piter je odredio strategiju po kojoj je trka na 800 metara, prva na programu, priprema za onu na 1.500. Pogodio je.

U finalnoj trci „na dva kruga“, održanoj 6. avgusta, Seb je ponovo rezultat iz Moskve. Do 50 metara prije kraja bio je četvrti, da bi prestigao Amerikanca Erla Džonsa i Kenijca Bilija Končelu i prošao kroz cilj drugi, iza Brazilca Žoakima Kruza. Stiv Ovet, suočen sa ozbiljnim respiratornim problemima, završio je kao posljednji, osmi. U

tunelu, dok se borio sa dahom, prvi u pomoć mu je pritekao dugogodišnji rival.

Uslijedila su dva dana odmora, pakvalifikacije na 1.500 metara, dvije trke koje je važeći olimpijski šampion odradio na rutinu. Na dan finala, 11. avgusta, nije osjećao nervozu. Jutarnji džoging, popodnevni san, pa ručak oko 14 sati, pet sati uoči takmičenja – bio je njegov program. Pun samopouzdanja, dočekao je zvuk startnog pištolja. Kao i uvijek, držao se rezervisano i pratio ritam drugih do završnog kruga. Onda je pojačao. Na 200 metara do cilja, preuzeo je vođstvo od Španca Hozea Manuela Abaskala, i više se nije osvrtao. Stiv Krem je izbio na drugo mjesto, ali više od toga nije mogao – Seb Kou je silovitom završnicom doletio do zlata i istorije, kao prvi koji je odbranio olimpijsku krunu u trci na 1.500 metara.

Osjetio je olakšanje, „jer nije iznevjerio one koji su mu 15 godina držali štopericu po kišnim poljima Jorkšira“, a odmah zatim – bijes. Okrenuo se kao novinarskoj loži i opsovao. Sjetio se kritika kojima je bio izložen uoči Igara.

Umirio se u očevom zagrljaju.

BOLJI OD SEBE

Sa vrha, staze vode ka dolje. Na EP u Štutgartu 1986. godi-

ne, Seb je osvojio zlato (800) i srebro (1.500), ali je teška povreda noge, zbog koje je takmičarski propustio 1987. godinu, najavila njegov silazak sa pozornice. Ni stare zasluge nisu bile dovoljne da ga nacionalna atletska federacija uvrsti na spisak učesnika Igara u Seulu 1988, pa je čak reagovala i Indija, nudeći da se, na osnovu toga što mu je majka indijskog porijekla, pridruži njihovoj reprezentaciji... Oprostio se od aktivnog bavljenja atletikom početkom 1990. godine, nakon razočaravajućih rezultata na Igrama Komonvelta.

Iz sportskih, ušao je u političke vode. Omiljeni sin nacije, posvetio se potom sportskoj administraciji, i bio jedan od najzaslužnijih što je Londonu povjerena organizacija Olimpijskih igara 2012. godine. Od 2015. je predsjednik Svjetske atletske federacije. U julu 2020. postao je član Međunarodnog olimpijskog komiteta i ima ambiciju da uskoro preuzme čelo te organizacije.

„Tokom moje atletske karijere, cilj je bio da budem bolji od sebe – bilo to sljedeće sedmice, mjeseca ili godine. Cilj je bio napredovanje. Medalja je, prosto, bila konačna nagrada za ostvarenje tog cilja“, rekao je jednom.

EKO

„Grad andela“ traži tajni recept od „grada svjetlosti“

Pripreme za Olimpijske igre u Los Angelesu 2028. godine su u punom jeku, a čelnici „grada andela“ su ove sedmice ugostili zvaničnike iz Pariza kako bi otkrili „tajni recept“ za uspješnu organizaciju Igara, izjavila je gradonačelnica LA Karen Bas. Igre u Parizu su bile trijumf planiranja i realizacije, postavile su visok standard za Los Angeles, u kome će se za četiri godine upaliti olimpijski plamen. „Ono što želimo je da analiziramo ono što smo vidjeli“, rekla je Bas. „Ono što mi se posebno dopalo je način na koji je cijeli grad bio uključen. Koji je njihov tajni recept za to – to nas je posebno zanimalo.“ Bas je ljetos izbliza sagledala organizaciju Igara u Parizu, obilazeći sportske objekte i sastajući se sa zvaničnicima u francuskoj prijestonici, prije nego što

je preuzela olimpijsku zastavu na istorijskoj ceremoniji zatvaranja na stadionu Stad de Frans u avgustu. „Bilo je to nevjerovatno iskustvo“, rekla je. „Sada je vrijeme za ozbiljan rad.“ Bas je svjesna izazova koji očekuju Los Angeles, grad koji poznat i po svojim visokim palmama i po gužvama u saobraćaju. „Jedna od ključnih razlika između Los Angelesa i Pariza je veličina i gustina“, rekla je. „Pariz ima manju površinu. Naša širina je prednost, ali i izazov. Kako stvoriti osjećaj olimpijskog duha širom cijelog grada?“, glasno je upitala Bas. Grad, kako je dodala, ima i posla na sređivanju. „Grad je prljav, svuda su grafiti, moramo se baviti problemom beskućnika, svim tim pitanjima“, rekla je. „I ne možete očistiti svaku uli-

cu u gradu. Dakle, gdje staviti prioritet?“ Osiguravanje da lokalne firme imaju koristi od Igara i da siromašniji dijelovi drugog najvećeg grada u zemlji po broju stanovnika ne budu zapostavljeni takođe su ključni prioriteti, dodala je. Pored Olimpijskih igara, Los Angeles očekuju i drugi veliki sportski događaji. U 2026. godini grad će biti domaćin utakmica Svjetskog prvenstva u fudbalu, NBA ol-star utakmice, velikog golf turnira, dok se Super Bowl vraća u LA naredne godine. „Smatram svaki od ovih događaja pripremom za najveći događaj“, rekla je. Na pitanje da li vjeruje da će Los Angeles uspješno organizovati Igre, Bas je bila jasna: „Apsolutno sam sigurna“, rekla je. „Ne prepotentna, već sigurna.“

LOS ANĐELES 2028.

Još četiri kratke godine, LA jedva čeka da ugosti svijet

Komisija Međunarodnog Olimpijskog komiteta (MOK) posjetila je u novembru Los Angeles i tokom trodnevnog boravka pregledala odabrane lokacije i pratila napredak priprema za Olimpijske igre 2028. godine. „Preostale su nam samo četiri kratke godine“, izjavio je Kejsi Vaserman, predsjednik i izvršni direktor LA28, napomenuvši da je do otvaranja Igara ostalo još 1.338 dana. Olimpijske igre počće 14. jula 2028. godine.

Komisija je tokom svoje prve posjete Los Angelesu nakon dvije godine obišla stadion Rouz Boul u Pasadeni, novi Intuit Dom u Inglewoodu, Kongresni centar u Long Biču, priobalje i Mornarički stadion. „Objekti su apsolutno spektakularni“, izjavila je Nikol Hoverc, članica Međunarodnog olimpijskog komiteta i pred-

sjednica Komisije za koordinaciju LA28. „Uvijek ću isticati da Los Angeles nema potrebu za izgradnjom novih objekata, jer već ima svjetski priznate sportske terene. Veoma dobro znate kako da organizujete velike događaje i sportske manifestacije.“ Do 2025. godine plan Igara, sportski objekti i raspored takmičenja,

program medalja i kvote za sportiste biće finalizovani, što će uticati na planove transporta, sigurnosti i prodaje karata. U 2026. godini, organizacioni odbor će se posvetiti „zabavnijim stvarima“, rekao je Vaserman, uključujući početak prodaje

ulaznica i početak priprema sa država za gledaoce, organizovanje puta olimpijskog plamena, kreiranje maskote, kulturne događaje i programe za volontere. „Jedva čekamo da ugostimo svijet“, rekao je tokom konferencije za novinare na kampusu Univerziteta UCLA, koji će biti pretvoren u Olimpijsko selo. Vaserman ne očekuje probleme u saradnji s budućom administracijom novoizabranog predsjednika SAD Donalda Trampa, koji je bio na funkciji 2017. godine kada je Los Angeles dobio organizaciju OI i potpisao obavezujuće dokumente za obezbjeđivanje sigurnosti i

transporta. „Naši razgovori s federalnom vladom uvijek uključuju ljude iz svih stranaka, to je priroda političkog sistema u našoj zemlji“, rekao je Vaserman. „Nijedna strana ne donosi sve odluke sama. Potrebna je saradnja i koordinacija. Imali smo sjajan uspjeh s administracijama i Republikanske i Demokratske stranke i nemamo sumnje da će se to nastaviti.“ Vaserman i organizacioni odbor LA posjetili su Pariz, kako bi iz prve ruke vidjeli kako je francuska prijestonica organizovala Igre prošlog ljeta. „Većinu vremena proveli smo obilazeći organizacione centre iza kulisa dok su takmičenja trajala“, rekao je. „Tu najviše učimo i vidimo. Organizacija događaja na terenu nam je već dobro poznata. Ono što Olimpijske igre čini posebnim je sve ono drugo.“

U Parizu stekli slavu, u Los Angelesu žele da potvrde status zvijezda

Olimpijske igre u Parizu donijele su mnoge nezaboravne trenutke, istorijske medalje, a promovisale i nove sportske zvijezde.

Olimpijske igre su najveća pozornica za sve sportiste i sportistkinje, bilo da je riječ o talentima koji premijerno zablistaju ili prekaljenim asovima, od kojih neki konačno dobijaju priznanje koje zaslužuju.

Ovo bi mogle da budu nove zvijezde koje su se istakle u Parizu i koje vrijedi pratiti i na putu do Los Angelesa i na samim Igrama.

Jedna od najvećih zvijezda Pariza 2024 bio je Leon Maršan, koji je do prije godinu bio relativno nepoznat sportista u Francuskoj, izuzev plivačke javnosti, ali sada je neko koga svi znaju. Ovaj 22-godišnjak osvojio je četiri zlatne medalje

u individualnim finalima, a uz to i bronzu u muškoj štafeti 4x100 metara mješovito. S više zlata nego bilo koji drugi sportista u Parizu, Maršan će u Los Angelesu nositi teret velikih očekivanja dok bude branio olimpijske titule.

Od francuskih sportista, Viktor Vembanjama briljirao je u košarci, iako mu je za dlaku izmaklo zlato.

Domaći heroj može da bude ponosan na srebrnu medalju na svom olimpijskom debiju, nakon što je Francuska izgubila u uzbudljivom finalu od moćnog tima Sjedinjenih Američkih Država.

Što se tiče košarke, Izobel Borlejs iz Australije ostavila je snažan utisak, osvojivši bronzu u ženskoj konkurenciji. Sa samo 19 godina, Borlejs je pokazala da može da parira najboljima i

mogla bi da postane zvijezda u Los Angelesu.

U plivanju, Samer Mekintoš iz Kanade sigurno će uživati u prilici da se takmiči blizu svoje domovine.

Iako još nije napunila 18 godina, Mekintoš se iz Pariza vratila impresivnim skorom od tri zlatne medalje i jednim srebrom.

Sa samo 16 godina, Kinsi Vilson već je ispisao istoriju kao najmlađi predstavnik Sjedinjenih Država u atletici na Olimpijskim igrama. Iako nije trčao u finalu štafete 4x400 metara, Vilsonova zlatna medalja s timom SAD čini ga najmlađim olimpijskim šampionom u atletici. Dali će on postati sljedeća američka zvijezda? To će sigurno biti njegov cilj u Los Angelesu.

Međutim, atletičari i atletičarke iz SAD neće biti bez izazivača u Los Angelesu, što je pokazala

atletika u Parizu 2024.

Letsile Tebogo iz Bocvane zadivio je publiku zlatom na 200 metara i srebrom u štafeti 4x400 metara.

Senzacionalni 21-godišnji sprinter sigurno ima još mnogo toga da pokaže.

Tu je i Britanac Lui Hinčklif, koji je osvojio bronzu u muškoj štafeti 4x100 metara i bio nesrećno blizu finala na 100 metara.

Jedan od najpopularnijih sportova na Igrama, odbojka na pijesku, oduševila je publiku u Parizu, posebno na spektakularnom terenu kod Ajfelovog tornja. Muški šampioni David Aman i Džonatan Helvig iz Švedske zasluženo su došli do zlata.

Na kraju, trebalo bi pomenuti 11-godišnju Dženg Hao hao, najmlađu učesnicu Pariza 2024, djevojčicu koja vlada skejtbordingom.

Rođena dan prije ceremonije otvaranja Olimpijskih igara u Londonu 2012, Dženg je postala najmlađa olimpijka, sa ushićenjem je predstavljala Kinu. Ovi mladi sportisti i sportistkinje već su postigli značajan olimpijski status, a sada će se svi boriti za novu slavu u Los Angelesu 2028. godine.

ADMIRAL BET

Da dom ostane sigurna luka.

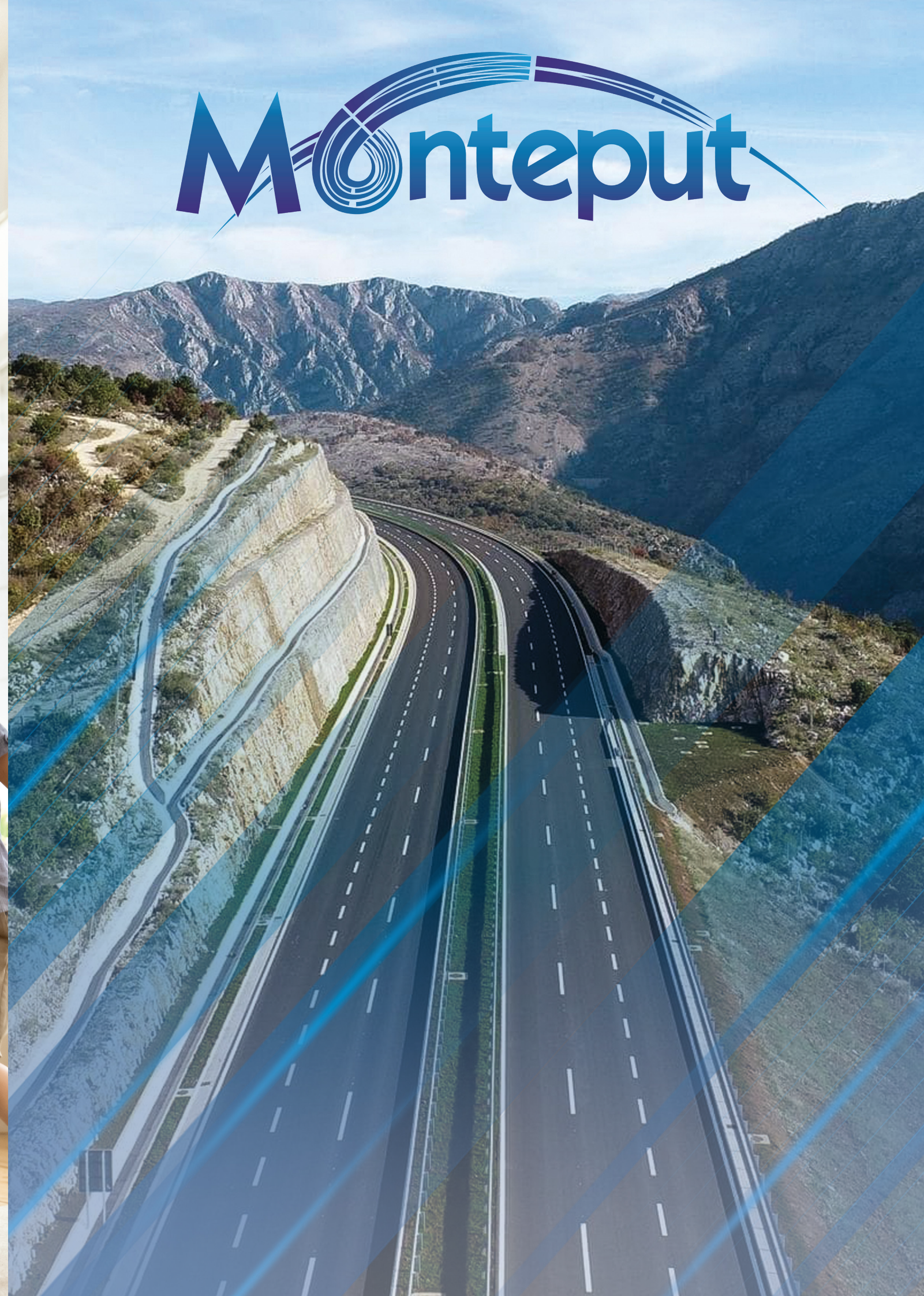
“Dome moj” je paketno osiguranje
doma i stvari u njemu. Osiguraj dom
po sjajnoj cijeni od **0.38 €/m²**.
Posjeti nas ili jednostavno kupi online.

lovćen

Sve će biti u redu.
lo.co.me

Monteput

THE
CAPITAL
PLAZA
PODGORICA • MONTENEGRO